

LUDWIG VAN BEETHOVEN'İN VİYOLONSEL SONATLARININ İNCELENMESİ

Hazırlayan: Soner TAZE

Danışman: Doç.Aminbay Sapayev

**Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Müzik Anasanat Dalı Yaylı
Çalgılar Sanat Dalı için ön gördüğü YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak hazırlanmıştır.**

**Edirne
Trakya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü**

Haziran 2006

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü'ne

Bu çalışma jürimiz tarafından Müzik Anasatan Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak oybirliğiyle kabul edilmiştir.

Prof. Eldar İSKENDEROV

Doç. Aminbay SAPAYEV

Doç. Süleyman Sırrı GÜNER

T.C YÜKSEKÖĞRETİM KURULU TEZ MERKEZİ

TEZ VERİ GİRİŞ FORMU

(Tez yazan tarafından bilgisayarda doldurulduktan sonra basılarak imzalanmalıdır.)

Yazar Adı / Soyadı : Soner Taze
(Tezde kullandığınız tam adlarınızı açık olarak yazınız. Kısaltma kullanmayınız.)
T.C. Kimlik No : 42235092276
E-Posta Adresi : soner_1980@hotmail.com
Tezin Özgün Dili : Türkçe
(Tezin ana bölümünün dili)
Tezin Adı : Ludwig Van Beethoven'in viyolonsel sonatlarının incelenmesi

(Tezin özgün dildeki adı. Yandaki alana en fazla 200 karakter yazılabilir.)

Tezin Türkçe Adı : Ludwig Van Beethoven'in viyolonsel sonatlarının incelenmesi
(Tezin özgün dili Türkçe değilse burayı doldurunuz. Yandaki alana en fazla 200 karakter yazılabilir.)

Tezin Yabancı Dildeki Adı : Analysing of Ludwig Van Beethoven's cello sonatas
(Tezin özgün dili Türkçe ise yabancı dildeki çeviri adını buraya yazınız. Yandaki alana en fazla 200 karakter yazılabilir.)

Tezin Konu Başlığı : 1.Müzik
2.
3.

Tezin Yapıldığı Yer :
Üniversite : Trakya Üniversitesi
Enstitü (Bu alana veri girebilmek için istekteki "üniversite" alanının doldurulmuş olması gerekir.) : Sosyal Bilimler Enstitüsü
Fakülte : Devlet Konservatuvarı
Hastane :
ABD/Bölüm : Müzik Ana Sanat Dalı/Yaylı Çalgılar Sanat Dalı

Tez Türü : Yüksek Lisans
Tez Yılı : 2006 (yyyy)
Sayfa Sayıları : 172 (Toplam)
Giriş Sayfaları : 7
Tez Danışmanları : Ünvanı Adı
1.Danışman : Doç. Aminbay
2.Danışman :
3.Danışman :

Eklere :
(Ana bölümden farklı numaralandırılmış ise)
Soyadı
Sapayev

Dizin Terimleri:
(Dizin terimleri listelerinden seçiniz. İmleci dizin terimini girerek istediğiniz kutucuğa getiriniz. Kutucuğun yanındaki linke tıklayınız. Gelen alfabetik listeden uygun harfi seçiniz. Aradığınız terimi listede bulamazsanızda tıklayınız. Terim uygun kutucuğa yerleşecektir.)

Türkçe Dizin Terimleri	İngilizce Dizin Terimleri
Viyolonsel	Cello
Piyano	Piano
Müzik	Music
Akor	Chord
Parmaklandırma	Finger joint

Önerilen Dizin Terimleri:(YÖK Dizin terimleri listelerinde bulunmayan önerdiğiniz terimler)

Türkçe

İngilizce

Tezin Metin Formatı Dışındaki Ekleri : (Aynı türden 1'den çok dosyanız varsa ilgili kutuda dosya adlarını noktalı virgül (,) ile ayırınız.)

Resim: Dosya adı:
Harita: Dosya adı:
Görüntü: Dosya adı:
Ses: Dosya adı:
Program: Dosya adı:
Diğer: Lütfen Belirtiniz: Kısıtlama :-

Dosya adı:
Bitiş Tarihi: (gg/aa/yyyy)

Proje desteği aldıysa Proje no:

Tarih:

İmza

Bu belgenin İnternet Adresi : http://www.yok.gov.tr/YokTezSrv?PAGE=YOKSRV__S__52&OPER=EKLE

TEŞEKKÜR

Bu tezin hazırlanmasında, kaynak araştırılması ve verilerin değerlendirmesinde engin bilgi ve tecrübeleri ile benden desteğini esirgemeyen Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Yaylı Çalgılar Bölüm Başkanı Doçent Sayın Aminbay Sapayev'e, Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Viyola Bölümü Araştırma Görevlisi Sayın Şükrü Öner Dinç'e ve Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı İngilizce Okutman'ı Sayın Şeref Yazıcı'ya teşekkür ederim.

ÖZET

BEETHOVEN'in VIYOLONSEL SONATLARININ İNCELENMESİ

Bu araştırmada Klasik dönemin ünlü Alman bestecisi olan Luwduig Van Beethoven ve onun müziğinin dünya Literatüründeki yeri ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Beethoven'in hayatı yaşadığı dönemin özellikleri ve viyolonsel repertuarı içinde bulunan sonatları form, tonalite, armoni bakımından karşılaşıla bilecek zorluklar örnek verilerek çözümlenmeye çalışılmıştır.

Bilindiğı gibi Barok Dönemden sonra gelen ve aydınlanma çağı olarak bilinen klasik dönemde ortaya çıkan yeni form ve müzik anlayışı işlenmiş; yarı klasik yarı romantik olarak bilinen Beethoven'in viyolonsel sonatlarında bu özelliklerin nasıl ortaya konulduğu işlenmiştir. Ortaya çıkabilecek teknik ve yoruma ilişkin sorunların çözümleri ipuçları ortaya konularak önerilerde bulunmuştur.

Bu araştırmada Beethoven'in ve yukarıda bahsettiğimiz dönem özelliklerinden yola çıkılarak bestecinin eserlerinin Türkiye'deki viyolonsel eğitime önemli oranda yarar sağlayabileceğı saptanmış olup tüm eserlerinin müzik eğitiminde önemli bir kaynak oluşturduğu ortaya konulmuştur.

ABSTRACT

In this study, I examined Ludwig Van Beethoven who was one of the most famous German composers in the classic period and the importance of his music in the world music literature. I aimed to guide the young musicians, by researching his life, the features of his period and his sonatas in his cello repertoire. I gave some examples about the difficulties related to harmony, tonality and form, that I met performing his works.

There was a new style of form idea and music thought in the classic period after the baroque period. I emphasized how Beethoven used these features in his half romantic and half classic sonatas; and some clues for the solution deal with the technique and performance.

I think his cello works will be good sources for today's music education and young musicians will get a great deal of advantages.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	i
ÖZET.....	ii
ABSTRACT.....	iii
BÖLÜM 1.....	iv
GİRİŞ.....	iv
1.1.Problem.....	iv
1.2.Amaç.....	v
1.3.Önem.....	v
1.4.Sınırlılıklar.....	v
1.5.Tanımlar.....	v
BÖLÜM 2.....	vii
Yöntem.....	vii
2.1. Araştırma Modeli.....	vii
2.2. Verilerin Çözümü ve Yorumlanması.....	vii
BÖLÜM III.....	1

BULGULAR VE YORUM.....	1
3.1.Klasik Dönem.....	1
3.2. Ludwig Van Beethoven'in Hayatı.....	5
3.3. Beethoven'in Eserleri.....	8
3.4. Beethoven'nin Violonsel Sonatlarının İncelenmesi Op. (5,69,102)...	17
OP.5 SONATLARI 1-2.....	17
OPUS 69.SONATI 3.....	87
OP.102 IV PİYANO-VİYOLONSEL SONATLARI 4-5.....	139
SONUÇ.....	164
Kaynaklar.....	165

ÖRNEKLER LİSTESİ

ÖRNEK 1 Op.5-1 ve 2. sonat.....25

ÖRNEK 2 Op.69-3. sonat.....93

ÖRNEK 3 Op.102-4 ve 5. sonat..... 132

BÖLÜM 1

GİRİŞ

Beethoven Klasik dönemin ve müzik tarihinin önemli Alman bestecilerinden biridir. Doğum, ölüm tarihi ve yaşadığı koşullar göz önüne alınarak hayatının bir bölümünün Romantik dönem içindedir olduğu saptanmaktadır. Her ne kadar Klasik dönem içerisinde eserlerini yazmış olmasına rağmen eserlerinin son dönemde yazdığı eserlerde romantizmin etkileri de göze çarpmaktadır. Piano için parlak eserler veren Beethoven'ın viyolonsel repertuarında da önemli eserleri bulunmaktadır. Viyolonsel ve piano için yazmış olduğu 5 sonat bu repertuarın önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Beethoven'ın Viyolonsel ve piano sonatlarında armoni, ezgi ve ritm yapısı eserlerinin daha parlak olmasını oluşturmakta, kullandığı vurgulu notalar ve nûanslar müziğin temelini oluşturmaktadır.

Bu bestecinin viyolonsel sonatlarını form, armoni, ve tonalite bakımından incelenmesi bu eserlerin yorum ve icracı bakımından daha iyi çalınmasına yardımcı olacaktır. Konservatuvarlarda gösterilen müzik eğitiminde karşılaşılan problemlerin çözümünde bu araştırmanın sağlayacağı katkı kuşkusuzdur.

1.1.Problem

L.Van Beethoven Klasik dönem müziğinin önde gelen isimlerinden biridir. Yaşadığı dönem göz önüne alındığında eserlerinin bir bölümünün klasik dönem özellikleri taşıdığı fakat bazı eserlerinde romantik dönem müziğinin özellikleri görülmektedir. Bu nedenle Beethoven yarı klasik yarı romantik bir besteci sayılmaktadır.

Yazdığı sayısız eserlerinin yanında enstrüman hakkındaki bilgileri onun değişik enstrüman için yazdığı eserlerinde kullandığı virtüözlük isteyen bölümler, onun enstrümanları da ne kadar yakından tanıdığı görülmektedir. Bu nedenle viyolonsel için yazdığı sonatlar gerek armonik yapı gerekse yazım tekniği incelenerek değerlendirildiğinde, bu müziğin icrasında yol gösterici olmak ve karşılaşılabilecek güçlüklerin aşılmasında katkı sağlaması amaçlanmıştır.

Böylece özellikle Türk çellistler hem Beethoven’i hem de onun Viyolonsel sonatlarını daha iyi tanıya bilir, repertuarlarında bu eserler ortadan kaldırılacaktır. Ayrıca konservatuvarlarda eğitim görmekte olan öğrencilerde Beethoven’in bu eserlerini daha iyi anlayarak icra etme olanağını elde edebilirler.

1.2.Amaç

1. Beethoven’in viyolonsel sonatlarının armoni, yazım tekniği ve form açısından incelenmesi,
2. Bu eserlerin doğru bir teknik ve yorumla seslendirilmesi,
3. Böylece Beethoven’in viyolonsel sonatlarının daha iyi anlaşılması, Türk çellistlerin repertuarlarında onun eserlerini daha yoğunlukla yer vermesi bu araştırmanın amaçlarını oluşturmuştur.

1.3.Önem

Klasik dönemin ünlü Alman bestecisi olan Beethoven’in ve onun viyolonsel sonatlarının Türkiye’de daha iyi tanınması, karşılaşılabilecek zorlukların çözümlenebilmesi düşüncesi bu araştırmayı önemli kılmıştır.

1.4.Sınırlılıklar

Bu araştırmada Beethoven’in viyolonsel için yazdığı sonatlardan op.5, op.69, op.102 numaralı olanlarının form, armoni ve icra teknikleri açısından incelenmesi ile sınırlandırılmıştır.

1.5.Tanımlar

Akzent : Vurgu

Crescendo : Sesin gürlüğüünün artmasını belirleyen terim.

Coda : Bir müzik yapıtında, yapıtın tümüyle bittiği duygusunu uyandıran bölüm sonları. Aynı zamanda, tema bakımından bir sonraki bölümünde habercisi. Sonat ve füg biçimindeki yapıtların başlıca özellikleri arasındadır.

Episode : Oyalama, ana temanın ilk gelişi ile ikinci gelişi arasına konulan müzik buluşu, ara cümle.

Espressivo : Anlamlı, hisli, zengin anlatımla.

Grave : Adagio'dan daha ağır zaman ölçüsü.

Kononisch : Komik, kanon tarzında.

Kadans : Bitiş. Konçerto ya da arialarda, bir bölümün biteceğine yakın solistin virtüözlük gösterisine olanak sağlayan pasaj.

Legato : Birlikte, bağlı. Ses ve çalgı müziğinde notaların kesintisiz birbirini izlemesi gerektiğini belirtir.

Markato : Vurgulayarak çalma tekniği.

Ostirab : Dik kafalı, direngen anlamında, müzikal bir motifin sürekli olarak ve genellikle bas seslerde tekrarlanması.

Rokoko : 18.yy'ın hafif, dinsel olmayan yoğun temalı seçkin stili.

Rondo : Ana temanın yada 8-16 mezür süren bağlama cümlesi de diyebileceğimiz zarif ve çabuk tempoda tekrarlandığı enstrümental parça.

Rubato : Romantik çağda tempo rubato tanımıyla çok tanınan tempo ve ritimde özgür, esnek davranarak melodinin seslerini, akarlarını kendi istediği anlatımda notanın değerinden çalarak geciktirerek seslendirme.

Sonat : Bir yada iki çalgı için yazılmış üç yada dört bölümden oluşan müzik yapıtı.

Sostenuto : Tutmak, uzatmak.

Senkop : Ölçüde güçlü bir vuruş yerine zayıf vuruşun güçlü vuruşun yerine devam etmesi.

Sforzando : Tek bir sesi yada tek bir akoru birden güçlendiren vurgulama işareti.

Sostenuto : Dayangan, tutumlu. Sesleri gerçek değerinde taşıyarak ve sürdürerek duyurmak.

Senzo vibrato : Vibrato olmadan.

Subito : Hemen, derhal.

Scherzo : Şaka, alay. (17.yy'dan itibaren hafif şakacı, etkili ve mutlak hızlı tempoda, hatta vritöz karakterde özgür formda enstrümental parça.

Urtex : Bir bestenin, genellikle 1900lerden önce yayımlanmış düzeltilmemiş ve ek yapılmamış ilk baskısına verilen ad.

BÖLÜM 2

YÖNTEM

2.1.Araştırma Modeli

Bu araştırmada durum tespitine yönelik olmak üzere, tarama yöntemi temel alınarak betimsel yöntem kullanılmıştır.

2.2.Verilerin Çözümü ve Yorumlanması

Bu araştırmada elde edilen veriler Beethoven'in bu araştırma için seçilmiş olan viyolonsel sonatlarının form, armoni ve icra yönünden analiz edilmesiyle çözümlenmiş ve yorumlanmıştır.

BÖLÜM III

BULGULAR VE YORUM

3.1.Klasik Dönem

İnsanlık tarihinde toplumsal yaşamı düzenleyen değerler, gün gelip yetersizleşerek canlılığını yitirince, yeni bir düzene kılavuzluk edecek düşünceler aranır. 18. Yüzyılın ikinci yarısı, işte bu yeni düzen özlemini temsil eder. Bu döneme “Aydınlanma Çağı” denir.

Kuşkusuz ki, aydınlamak isteyen insanın kendisi, aydınlatılması istenen şeyde insan hayatının anlam ve düzeni’dir.

Yüzyılın sonlarına doğru patlayan Fransız Devrimi, yeni düşüncelerin toplumsal ve siyasal yaşama uygulanması gereğinden doğmuştur.

Doğa bilimlerindeki gelişmeler, Laplace’in gök mekaniğini aydınlatması, fiziğin, ısı ve elektrik üstüne araştırmalarla büyük gelişmeler kaydetmesi, kimya’nın Lavasier ile gerçek bir bilim halini alması, Dr. Jenner’in aşığı, Fahrenheit’in termometreyi bulması, doğanın yapısını doğru kavramış olan insanın doğa karşısındaki egemenlik güdüsünü sürükleyen örneklendir.

Yüzyılın ilk yarısından egemenlik olan saray kültüründen, soyluların beğeni anlayışını temsil eden eski sonat stillerinden uzaklaşmıştır. 18.Yüzyılın sonlarında Avrupa’da egemen olan sonat anlayışı burjuva sonatıdır. Kültürel ve sanatsal değerleri artık burjuvazinin belirlediği dönem yaşanacaktır.

Sonuçta, feodal kültür geleneğine karşı bir muhalefet belirmiş, çok kısa bir süre öncesine kadar göklere çıkartılan bu incelikli sonat anlayışı, sonat geleneğini temsil ettiği için saldırıya uğramıştır. O çağın tüm müziği, diğer sonatların standartları ile ölçülmüş ve tutucu müzik olarak nitelendirilmiştir. Bach’tan

hemen sonra gelenler, onun üslubunun skolastik olduğunu ileri sürmüşlerdir. Bu üslup, her ne kadar derinden duyulsa da, anlatımın heyecanlı derinliği dinleyiciyi ne denli büyülese de, Bach'ın kompozisyonlarındaki sert, eğilmez form anlayışı; araştırılmış, teknik nitelikli kontrpuan; nihayet kişisel olmayan geleneksel ifade tarzı; sadeliği, içtenliği ve doğrudanlığı sonatın amacı olarak kabul eden yeni öznel eğilime, eskimiş modası geçmiş müzik olarak görülmüştür. Yeni kuşak için en önemli nokta yapıttaki tüm devinime eşit oranlarda yayılmış ve sürekli bir duygu yerine, heyecan akımlarının yavaş yavaş yoğunlaşarak bir çözüm yada çatışmadan oluşan doruk noktasına doğru ilerleyen tek bir süreç halinde ifade bulmasıydı.

Yeniler, duygularını daha ciddiye almışlar, onları olduğundan daha önemli görmek istemişler ve bu nedenle de dramlaştırmışlardır. Bu dramatize etme eğilimi, Leid ve Sonat'ın yeni, kendine yeten biçimleri ile; füg'ün eski, ardışık biçimleri; passacaglia, chaconne ve taklitler, çeşitlemeler üzerine kurulmuş diğer türler arasındaki en büyük farktı. Eski müzikteki izlenimler ölçülü ve kontrollüydü. Bunun nedeni de duygusal içeriğin tek düze işlenmesiydi. Yeni müzik ise sürekli iniş çıkışlar, gerilim ve çözümler, anlatım ve gelişmelerle insanı uyarır, heyecanlandırır, neredeyse rahatsız eder. Besteci yeni toplumun ilgisini çekmek için, eski topluma uygulanandan daha etkileyici yollara başvurması gerektiğinden, daha keskin etkiler yaratacak sonuçlara doğru yönelmiş olan dramatik ifade biçimini kullanmıştır.

Aslında Fransız Devrimi Rönesans'ta olduğu gibi, özellikle resim sonatında tarihsel tasvirlere ve kahramanlık konusunu işleyen tablolara duyulan ilginin olağan üstü bir hız kazandığı dönemi temsil eder.

Resim de klasik üslubun başlıca bir temsilcisi Jacques-Louis David'dir. (1748-1825). "David devrim hükümetinin resmi sanatçısıydı. David, Barok'un ayrıntılarından oluşan süslemeciliğine yer vermemiş, kontrpuanı kullanmaktan kaçınmış, kesin uygulamalarla yalın ve kesin bir form çerçevesinde çalışarak söylemek istediğini ana temayı hiçbir zaman karışıklığa meydan vermeden dile getirmiştir.

Sonatin bu eski koruyucuları, şimdi sanatsal beğeniye egemen değildirler. Onların yerine felsefede, edebiyatta, resimde ve müzikte, burjuva sanatını temsil eden bir orta sınıf vardı. Beğeniye belirlediği gibi, müziği belirleyen orta sınıftı. Collegia musica'dan sonra kent konserleri düzenleyen çok sayıda dernek kurulmuştu. Bu konserlerle birlikte orta sınıfa özgü bir müzik yaşamı geliyordu. Konser dernekleri geniş salonlar kiralamaya, müzikçilerde sayısı giderek artan dinleyicileri için para karşılığında konserler vermeye başlamıştı. Orta sınıf artık müziğin baş müşterisi durumuna gelmiş ve böylece müzik, bu sınıfın en çok tuttuğu sanat türü olmuştu. Bunun nedeni, müzik yoluyla coşkulu yaşamın, öteki sanat türlerinden çok daha rahatlıkla ifade edebileceği kanısıdır. Müzik artık bir amaca hizmet etmek yerine yalnızca duyguları ifade etmek için bestelendiğinden, sanatçı belirli olaylar veya bir görevi yerine getirmek için bestelenmiş müzikten ve resmi görev olarak yapılmış bestelerden nefret ediyordu. Bach'ın büyük oğlu Philipp Emmanuel Bach, daha şimdiden yalnız kendi zevki için bestelediği yapıtlarının en iyi ürünler olduğunu düşünmektedir. Bu durum, sanatçıda bir vicdan hesaplaşması ve bunalım başlamasına yol açtı. Yeni gelişmeyle başlayan özneciliğin neden olduğu en çarpıcı çatışma örneği, Mozart'ın patronu Salzburg Başpiskoposun'dan uzaklaşmasıdır.

Resmi görevli müzikçiyle yaratıcı sanatçı; icracı ile besteci ve orkestrada çalan herhangi bir kimseyle orkestra şefi arasında belirgin farklılıklar, hatta zıtlıklar ortaya çıkmıştır. Bu gelişim olağan üstü bir hızla ilerlemiş, modern bestecinin en belirgin özelliği olan tek bir müzik aleti üzerinde bile tam egemenlik kuramaması daha o zaman Haydn'da görülmeye başlamıştır.

Orta sınıftan oluşan konser toplumunun ortaya çıkması ile sanatsal etkilerin doğası gereği sanatçının toplumsal durumu değiştiği gibi müzik yapıtları da yeni bir yön kazanmış, besteci tüm yapıtları içinde bireysel olanın özel bir anlamı bulduğuna inanmıştır. Bir soylu yada bir koruyucu için bestelenen sanatçının yüzünü görmediği konser halkı için yazdığı yapıt arasında önemli farklar vardır. İsmarlanmış yapıt, bir tek kez dinlemek için hazırlanmışken, koner müziği birkaç kez tekrarlanmak için yazılmıştır. Bu nedenle halk için yazılmış yapıtlara daha çok özen göstermek gerektiği gibi, titizlik ve oldukça büyük çaba

gerektiren bir sunuş biçimi bulunmaktadır. Artık ısmarlanmış yapıtlar gibi çabucak unutulmaya terk edilmeyen besteler yazma olanağı doğduğundan, sanatçı ölümsüz yapıtlar yaratmaya başlar.

Mozart ancak bunun yarısını, Beethoven ise sadece 9 tane yazmıştır. İsmarlama olarak hazırlanmış sadece nesnel yapılardan, kişisel anlatım olarak bestelenmiş yapılara geçiş, Mozart ile Beethoven'ın arasındaki zaman süresinde gerçekleşmiştir. Zamanı daha keskin olarak saptamak gerekirse, bu geçiş, Beethoven'ın olgunluk çağına ve Eroika'nın bestelenmesinin hemen öncesine rastlar. Bu sıralarda halk konserlerinin düzenlenme işi artık tam olarak gelişmiş, bu konserlerin tekrarlanmasını duyulan gereksinimle gerçekleşen müzik ticareti, bestecinin başlıca gelir kaynağı olmuştur. Beethoven'de bundan böyle, ister uzun olsun ister kısa bir yapıt yeni bir düşüncenin ifadesi olduğu kadar, sanatçının gelişiminde yeni bir evreyi oluşturmaktadır.

Sanat ve hüner, Mozart'da henüz tam olarak birbirlerinden tam olarak ayrılmamış olsalar bile, Beethoven'de tamamen ayrılmıştır. Resmin hüner gerektiren işçilikten yüzyıllar önce ayrılmış olmasına karşın, eşi olmayan tekrar edilmesi olanaksız ve tümüyle bireysel olan sanat yapıtı, müzikte resimde olduğundan çok daha yalın bir biçimde gerçekleşebilmektedir. Beethoven'ın yaşadığı sırada, edebiyatta da sanatsal amaç pratik amaçtan tümüyle kurtulmuş durumdaydı.

Tarihin hiçbir döneminde, düzenli giden bir kültürel akış söz konusu değildir. Evrim, bir ülkede hızlı bir başkasında yavaş olabilir. Bazen evrimin durakladığı ve daha sonra yeniden canlandığı da görülebilir. Aynı dönem içinde, hatta aynı kuşak içinde, yönlerin çatallaşması da yaşanmıştır. İlerici bir akımın karşıtı olarak, tutucu bir akım varlığını sürdürebilir. Hatta bir tutucu eğilim, karşıtlıktan doğan bir etkiyle daha da ifadeli bir karakter kazanabilir.

3.2. Ludwig Van Beethoven'in Hayatı

16 Aralık 1770 tarihinde Almanya'nın Bonn kentinde doğmuştur. Beethoven Alman asıllıdır. Babası “Bonn'daki saray korosunda tenordu. Babasının baskıcı bir eğitim anlayışıyla küçük yaşta müziğe başlattığı Ludwig 1777'da saray orgçusu Neefe'den dersler almaya başlamış, henüz on üç yaşındayken ilk bestesinin basıldığı 1783'te saray orkestrasına girmiştir. 1787'de Viyana'ya giderek kısa bir süre bu kentte kalan genç besteci, Mozart'ın öğrencisi olmuştur. 1789 Fransız devrimi, eşitlik ve özgürlük tutkunu olan Beethoven'i derinden etkilemiştir. Bu yıllarda Bonn Üniversitesi ileri düşüncelerin dile getirildiği bir odak konumundaydı. 1789'da üniversiteye giren Beethoven, Schneider'in Alman edebiyatı derslerini izlemiştir. Schneider, Fransız Devrimi'nin ateşli bir taraftarıydı ve genç besteci üzerinde izler bırakmıştı.

Beethoven 1772 yılının Kasım ayında Viyana'ya yerleşmiştir. Bu olanağın gerçekleşmesinde Kont Waldstein'in desteği vardır. Kont'un verdiği mektuplar Viyana'da bir çok kapıyı açmış ve yirmi iki yaşındaki genç besteci ilgi toplamaya başlamıştır. Önce Haydn'dan dersler alan Beethoven, daha sonra Schenk, Albrechtsberger ve Salieri ile kompozisyon çalışmıştır. 1774'ten başlayarak verdiği konserlerden, basılan yapıtları ve öğrencilerden sağladığı gelirin yanı sıra, Lichnowsky Brunswick, Kinsky ve Lobkowitz gibi soyluların da desteğini kazanarak Viyana'da tanınan, saygın bir besteci ve piyanist konumuna gelmiştir. 1795'te Viyana'daki Burgtheater'da halka açık ilk konserini veren Beethoven kazandığı büyük başarıdan sonra Dresden, Nürnberg, Prag ve Berlin'de konserler sunmuş Berlinde Kral Friederich Wilhelm'in sarayında çalmıştır. Sanatını kabul ettirdiği bu yıllarda işitme zorluğu çekmeye başlamış, arkadaşı Dr. Wegeler'e yazdığı bir mektupta “özellikle sol kulağında sürekli uğultular olduğunu, işitmesinin giderek ağırlaştığını belirterek kendisine yaşam gücünü Kontes Giucciardi'nin verdiği açıklamıştır.” Beethoven yine de 1802 yılına kadar sağırlaşmakta olduğunu gizleyerek konserlerini sürdürmüştür. Beethoven'in 1801-1805 yılları arasındaki yaşamı, sağırlığa katlanarak yaratmaya dönüş çabaları içinde geçmiştir. 1803'te bestelediği “Eroika” (Kahramanlık) adlı 3. Sanfoni'si, atılcı yönleriyle anlaşılması eleştirilenler yapıtı gürültülü, uzun, anlamsız

bulmuşlardır. 1805'te operası Fidellio'nun ilk biçimi ortaya çıkmış, ancak sansür, bazı sahnelerin değiştirilmesini istediği için opera'nın sahnelenmesi ertelenmiştir. Fidellio, Napolyan orduları 13 Kasım 1805'te Viyana'ya girdikten sonra bomboş bir salonda temsil edilmiş ve üçüncü gün afişleri kaldırılmıştır.

Olumsuz yönde gelişen bütün bu olaylar Beethoven'i yıldırمامıştır. "Sağırlığının da etkisiyle içine kapanan besteci, büyük bir istekle yeni yapıtlar yazmaya koyulmuştu. 3. senfoni'den 8. senfoni'ye kadar altı senfoni Fidelio operasını, Egmont için sahne müziğini Coriolan Uvertürünü, 4. ve 5. Piyano konçertolarını, Keman Konçertosu'nu, Rosumovski Dördüllerini, aralarında Ayışığı, Pastoral, Waldstein, Appaionata da bulunan 14 piyano sanatını yazmıştı."

1805'te Josephine Von Brunswick, Beethoven'in evlilik önerisini red etmişti. 1807'nin sonlarında Viyana'nın boğucu ortamından bir süre kurtulmak düşüncesiyle Prens Esterhazy'nin Macaristan'daki malikanesine gitmişti. Ertesi yıl, Viyana'dan ayrılma düşleri kuruyordu. Dostları bunu önlemek için maddi ve manevi güvence vermişlerdi. 1808 yılında işitme duyusu daha da bozulmuştu. "Zavallica bir yaşam geçiriyorum. İki yıldan beri insanlardan kaçıyorum. Konuşmaları duyamıyorum. Birisinin kulağıma yaklaşıp bağırması dayanılması zor bir şey diye yazıyordu.

Beethoven'in tamamen sağır olması ise 1819 yılında başlar. "Son durumunu, karşılıklı konuşmaların yazıldığı 400 konuşma defterinden anlıyoruz. 9. Senfoni'nin 1824'te ilk seslendirilişini yönetirken kendisini çılgınca alkışlayan halktan haberi yoktu. Sanatçılardan biri Beethoven elinden tutup onu dinleyicilere çevirdiğinde, salondaki bütün insanları ayağa kalkmış, şapkalarını sallayarak çılgınca alkışlıyor olduğunu gördüğü zaman, başarısının onaylandığını anlamıştır.

Toplumsal yaşamdan uzaklaşma, Beethoven'in çok yönlü duygularını ve tutkularını körüklemiştir. Fantezi dünyası derinleşmiş, içsel canlandırma yeteneği coşkularını artırmıştır. Değişmeyen tek şey vardır: Sanat ideali. Özgürlük, eşitlik

ve insan sevgisinden güç alan idealler bütün yapıtlarına yansımıştır. “Ruhundaki karmaşıklığı bize açıklarken romantik duygulanmaya, düşsel yaklaşımlara başvuruyordu. Sonatı bir kuvvete, bir belirliliğe bir özgürlüğe varmak ve son barışı yakalamak için sürekli didinme içinde geçmişti. Ondan önce hiçbir besteci böyle davranmamıştı. Bu bakımdan Beethoven, kendisine söz geçiren bir iradeye sahiptir, kendisinin efendisidir. Açık amaçlı ve soylu davranışlarıyla gerçek bir klasiktir.

1814’te Viyana Kongresi nedeniyle Beethoven’e ödüller verilmiştir. Artık Avrupa’nın yaşayan en büyük bestecisi sayılmaktadır. 1815’te küçük kardeşi Karl ölür. Onun dokuz yaşındaki oğlu Karl’ın vasilliğini üstlenir. Beethoven, küçük Karl ile ilişkilerinde hep sorunlar yaşamış, üstelik bu sorunları büyütüştür.

Besteci 1819’da Missa Soleminis’i yazmaya başlar. 1822’de Rossini hayranlık duygularını iletmek üzere Beethoven’in ziyaretine gelir. 7 Mayıs 1824’te halka açık son büyük konseri gerçekleşir. Bu konserde, missa Soleminis’ten parçalar ile 9. senfonisinin tümünü seslendirmiştir.

1826’da sağlığı bozulduğu halde, yazmayı düşündüğü 10. senfoni için taslaklara girişir. Son hastalığı siroz Beethoven’i 1827 yılında giderek zorlamaktadır.

26 Mart 1827 Viyan’da hayatını kaybetmiştir.

3.3. Beethoven'in Eserleri

Op.1

3 Piano Trios (E-flat Majör, G Majör, c Minor)

Op.2

3 Piano Sonatas No.1-3 (f Minör, A Majör, C Major)

Op.3

String Trio (E-flat Major)

Op.4

String Quintet (E-flat Major)

Op.5

2 Sonatas for Piano and Violoncello (F Majör, g Minor)

Op.6

Sonata for Piano. 4 Hands (D Major)

Op.7

Piano Sonata No.4 {E-flat Major)

Öp.8

Serenade for String Trio (D Major)

Op.9

3 String Trios (g Majör. D Majör, c Minor)

Op.10

3 Piano Sonatas No.5-7 (c Minör, F Majör. D Major)

Op.11

Clarinet Trio (B-flat Major)

Op.12

3 Violin Sonatas No. 1 -3 (D Majör, A Majör, E-flat Major)

Op.13

Piano Sonata No.8 (c Minor) ("Pathetique")

Op.14

2 Piano Sonatas No.9-10 (E Majör, G Major)

Op.15

Piano Concerto No.1 (C Major)

Op.16
Quintet for Winds and Piano (E-flat Major)

Op.17
Horn Sonata (F Major)

Op.18
6 String Quartets (F Major, G Major, D Major, c Minor, A Major, B-flat Major)

Op.19
Piano Concerto No.2 (B-flat Major)

Op.20
Septet (E-flat Major)

Op.21
Symphony No.1 (C Major)

Op.22
Piano Sonata No.11 (B-flat Major)

Op.23
Violin Sonata No.4 (a Minor)

Op.24
Violin Sonata No.5 (F Major) ("Spring")

Op.25
Serenade for Flute, Violin, Viola (D Major)

Op.26
Piano Sonata No. 12 (A-flat Major)

Op.27
2 Piano Sonatas
No.13 (E-flat Major) ("Sonata quasi
una fantasia") No. 14 (c-sharp
Minor) ("Moonlight")

Op.28
Piano Sonata No. 15 (D Major) ("Pastorale")

Op.29
String Quintet (C Major)

Op.30
3 Violin Sonatas No.6-8 (A Major, c Minor, G Major)

Op.31
3 Piano Sonatas No. 16-18 (G Major, d Minor, E-flat Major)

Op.32
Song ("An die Hoffnung")

Op.33
7 Bagatelles for Piano (E-flat Major, C Major, F Major, A Major, C Major,
D major, A-flat
Major)

Op.34
Variations for Piano (F Major)

Op.35
Variations for Piano (E-flat Major) ("Eroica")

Op.36
Symphony No.2 (D Major)

Op.37
Piano Concerto No.3 (c Minor)

Op.38
Piano Trio (arrangement of Op.20) (E-flat Major)

Op.39
2 Preludes for Piano (C Major, C Major)

Op.40
Romance for Violin and Orchestra (G Major)

Op.41
Serenade for Flute and Piano (arrangement of Op.25) (D Major)

Op.42
Notturmo for Piano and Viola (arrangement of Op.8) (D Major)

Op.43
Ballet ("The Creatures of Prometheus")

Op.44
Variations for Piano Trio (E-flat Major)

Op.45

3 Marches for Piano, 4 Hands (C Major, E-flat Major, D Major)

Op.46
Song ("Adelaide")

Op.47
Violin Sonata No.9 (a Minör) ("Kreutzer")

Op.48
6 Songs (after Gellert)

Op.49
2 Piano Sonatas No. 19-20 (g Minör, G Major)

Op.50
Romance for Violin and Orchestra (F Major)

Op.51
2 Rondos for Piano (C Major, D Major)

Op.52
8 Songs

Op.53
Piano Sonata No.21 (C Major) ("Waldstein")

Op.54
Piano Sonata No.22 (F Major)

Op.55
Symphony No.3 (E-flat Major) ("Eroica")

Op.56
Triple Concerto for Piano, Violin and Çello (C Major)

Op.57
Piano Sonata No.23 (f Minör) ("Appassionata")

Op.58
Piano Concerto No.4 (G Major)

Op.59
3 String Quartets (F Major, e Minör, C Major) ("Razumovsky")

Op.60
Symphony No.4 (B-flat Major)

Op.61
Violin Concerto (D Major)

Op.62
Overture (c Minor) ("Coriolan")

Op.63
Piano Trio (arrangement of Op.4) (E-flat Major)

Op.64
Sonata for Piano and Violoncello (arrangement of Op.3) (E-flat Major)

Op.65
Ana ("Ah! perfido")

Op.66
Variations for Piano and Violoncello (F Major)
(över "Ein Madchen öder Weibchen" from Mozart's "Magic Flöte")

Op.67
Symphony No.5 (c Minor)

Op.68
Symphony No.6 (F Major) ("Pastorale")

Op.69
Sonata for Piano and Violoncello (A Major)

Op.70

2 Piano Trios (D Major "Geistertrio", E-flat Major)

Op.71
Wind Sextet (E-flat Major)

Op.72
Fidelio

Op.73
Piano Concerto No.5 (E-flat Major) ("Emperor")

Op.74

String Quartet (E-flat Major) ("Harp")

Op.75

6 Songs

Op.76

Variations for Piano (D Major)

Op.77

Fantasia for Piano (G Minor)

Op.78

Piano Sonata No.24 (F-sharp Major)

Op.79

Piano Sonata No.25 (G Major)

Op.80

Fantasia for Soli, Choir, Piano and Orchestra ("Choral Fantasy")

Op.81a

Piano Sonata No.26 (E-flat Major) ("Les Adieux")

Op.81b

Seslet for Strings and Horns (E-flat Major)

Op.82

4 Ariettas and a Duet

Op.83

3 Songs (after Goethe)

Op.84

Incidental Music to "Egmont"

Op.85

Oratorio ("The Mount of Olives")

Op.86

Mass (C Major)

Op.87

Trío for 2 Oboes and English Horn (C Major)

Op.88
Song ("Das Glück der Freundschaft")

Op.89
Polonaise for Piano (C Major)

Op.90
Piano Sonata No.27 (e Minor)

Op.91
"Weilimton's Sieg" ("Battle Symphony")

Op.92
Symphony No.7 (A major)

Op.93
Symphony No.8 (F Major)

Op.94
Song ("An die Hoffnimg")

Op.95
String Quartet (f Minör) ("Serioso")

Op.96
Violin Sonata No.10 (G Major)

Op.97
Piano Trio (B-flat Major) ("Archduke")

Op.98
Song Cycle ("An die ferne Geliebte")

Op.99
Song ("Der Mann von Wort")

Op.100
Song ("Merkenstein")

Op.101
Piano Sonata No.28 (A Major)

Op.102
2 Sonatas for Piano and Violoncello (C Major, D Major)

- Op.103
Wind Octet (E-flat Major)
- Op.104
String Quintet (arrangement of Op.I/no.3) (c Minor)
- Op.105
6 Variation Cycles for Flüte and Piano
- Op.106
Piano Sonata No.29 (B-flat Major) ("Hammerklavier")
- Op.107
10 Variation Cycles for Flüte and Piano
- Op.108
25 Scottish Folksong Arrangements
- Op.109
Piano Sonata No.30 (E Major)
- Op.110
Piano Sonata No.31 (A-flat Major)
- Op.111
Piano Sonata No.32 (c Minor)
- Op.112
"Meeresstille und glückliche Fahrt"
- Op.113
"Die Ruinen von Athen"
- Op.114
Choir for "Die Weihe des Hauses"
- Op.115
Overture {"N atnensfeier"}
- Op.116
Terzet ("Tremata, enipi, treniata")
- Op.117
"König Stephan"
- Op.118
"Elegischer Gesang"

- Op.1 19
11 Bagatelles for Piano
- Op.1.20
33 Variations for Piano ("Diabelli")
- Op.1 2 1 a
Variations for Piano Trio (G Major)
Op.121 b
"Opferlied"
- Op.122
"Bundeslied"
- Op.123
Mass (D Major) ("Missa Solemnis")
- Op.124
Overture (C Major) ("Die Weihe de s Hauses")
- Op.125
Symphony No.9 (d Minor)
- Op.126
6 Bagatelles for Piano
- Op.i27
String Quartet (E-flat Major)
- Op.128
Song ("Der Kuss")
- Op.129
Rondo a capriccio for Piano (G Major) ("Rage över a lost Penny")
- Op.130
String Quartet (B-flat Major)
- Op.i31
String Quartet (c-sharp Minor)
- Op.132
String Quartet (a Minor)
- Op.133
"Grosse Fuge" for String Quartet (B-flat Major)
- Op.134

"Grosse Fuge" for Piano. 4 Hands (arrangement of Op.133)

Op.135
String Quartet (F Major)

Op,136
Cantata ("Der glorreiche Augenblick")

Op.137
Fugue for String Quintet (D Major)

Op.138
Overture (C Major) ("Leonore No.1"*)

3.4. Beethoven'in Viyolonsel Sanatlarının İncelenmesi (Op 5,69,102)

OP.5 SONATLARI

Beethoven'in 18.yy'ın son yedi yılı (1792-1799) ümit ve değişiklikler yılıydı. 1792'de ikinci kez geldiği Viyana'da artık ünlü bir besteciydi.¹ 1796 yılının ünlü dergisi Yarbuch Der Tonkust in Woznuna'da şunlar yazıyordu. "Beethoven dahi bir müzisyendi. O, çok kısa bir zaman içerisinde ünlü olmuştur. Onun yorumu, zevkli ve duygulu oluşu herkesi etkilemiştir."²

Beethoven bu yıllar çok faal idi. Sağlığı da gayet yerindeydi. Yen arkadaşlıklar, siyasi olaylar-özellikle Fransız İhtilâlinin "Beraberlik ve Kardeşlik" fikirleri-O'nu çok heyecanlandırırđı. Besteci yaşadıklarını 1801'de şöyle yazmaktadır: "Size rahatça diyebilirim ki, bana baktığınızda olgun bir insan göreceksiniz. Sadece bir müzisyen değil, aynı zamanda da daha iyi bir insan

¹ Beethoven Viyana'ya ilk defa 1787'de gelmiştir.

² "Prod'homme Y.G.La Jeunesse de Beethoven" kitabından sf:184.

olduğuma emin olacaksınız. Eğer o zamana kadar vatanımızda siyasi durum iyi olursa, ben sanatımı fakir insanlara yardım etmek için kullanacağım.³

Beethoven o kadar adını duyurmuştu ki Viyana'nın ünlü nota yayınevi "Artarion" un dikkatini çekmeyi başarmıştı. Eserleri tüm akademilerde, konser salonunda anılıyordu.⁴ 1797'de bu yayının evinden "Mozart'ın teması üzerine çeşitlemeler, piyano 3'lüsü için 3 eser" basıldı. Daha sonra "Zimrak" ve "Bonn" basımevleri de bu ünlü dahinin notalarını yayımlamıştı.

8 Şubat 1797'de Winener Zeiting Beethoven'ı sevenlere güzel bir müjde verir. Bestecinin Klavisin veya piyano-forte ile viyolonsel için 2 sanat'ı yayımlanmıştır. Bu sanatlar Beethoven tarafından II. Frederic William'a ithaf edilmiştir.⁵ Beethoven'ın dönemin diğer bestecilerinden farkı viyolonsel ve keman için yazdığı sonatlarındaki eşlik partilerinin sadece enstrümana eşlik görevi üstlenmemesidir. O, piyano eşliğini adeta tekniksel bir zorluk yumağı haline getirmiş; piyanoyu solist düzeyine çıkarmıştır. Huzur ve sakinleştirici öğeler bir aradadır. Her iki enstrüman başrol oyuncularını gibi kendilerini diyaloglar halinde gösterilmiştir.

Beethoven'ın viyolonsel sonatlarına bir baktığımızda bestecinin nasıl bu enstrümanı iyi bilmeden bu kadar güzel, zor ve tanı yönünden zengin eserler yazması akıllara "Nasıl?" sorusunu getiriyor. Bunun yanıtı Beethoven'ın keman çalması ve çevresinde birbirinden iyi viyolonsel sanatçılarının olmasıydı. Viyolonsel sonatları bestecinin dahi zekasının bir ürünüdür. Beethoven bu enstrümanda yeni yeni yorumlar ortaya koydu ve piyano ile ne kadar güzel ve anlamlı birliktelikleri olduğunu herkese gösterdi. Bunu bu eserlerin günümüze kadar nasıl büyük bir ilgiyle çalındığından anlıyoruz.⁶

³ Beethoven'ın mektupları 1 cilt "sf:138.

⁴ O dönemdeki ünlü basım evleri "Zimrak" ve "Bonn" du.

⁵ G.Kinsky'nin "Das Week Beethoven's" adlı kitabından sf:14

⁶ Bestecinin piyano, keman ve viyolonsel için yazdığı op.56 Do Major isimli eserinde viyolonsel partisi çok daha zordur.

I. Famajor viyolonsel sonatında piyanoyla ansanble kendini Adagio Sostenuto'da gösterir. Viyolonsel ve piyano kendini daha ilk notada belli eder. Otuz ikilik ve onaltılık notaların her iki enstrümanda (gerek viyolonsel, gerek piyanoda) dakikliği ezginin 5'li aralıktan 6'lı aralığa uyumlu geçişi çok dikkat çekicidir. İlk altı ölçü süren bu diyalog daha sonraki gelişmeler zincirinin ilk halkasıdır. Ayrı ayrı aksentlerden kurulu bu zincir, ani nüans ve tempolarla zenginleştirilmiştir.

Eserin doruk noktası piyanonun kadanslarının genişlemesiyle devam eder. Bu da esere ayrı bir özgürlük ve kıvraklık verir. Piyanist (eşlikçi) sadece pedallara, ölçüde dakikliğe ve ani nüanslara uymak zorundadır. Onun dışında icracı serbesttir. Girişteki heyecan eserin diğer allegro bölümleriyle zıttır. Çünkü eserin her ne kadar son üç bölümü hızlı bir tempoda ilerlese de besteci icracıdan sakinliği şart koşturmuştur. Piyanonun görevi orkestra gibi duyulmaktır. Viyolonsel sanki orkestrayla sesleniyormuş gibi solist edasındadır. Her ölçü bir önceki ölçüden daha faaldir. Trillerle canlandırılan temalar bölümler arası birer bağ gibidir.

Ana tema çalınırken aynı titizlik ve dikkat ön plânda tutulmalı; staccato ve legatolar her iki enstrümanda aynı zaman ve tarzda olarak kendini göstermiştir.

Eserin gelişme orta teması iki farklı konudan oluşmuştur.⁷ Her biri birbirinden farklı melodi ve gamlardadır. (Do Major Re minor- Do Major) 1.konudaki senkoplar, kaprisli nüanslar) yerini daha sakin ve seviyeli nüanslardan oluşan 2.konuya bırakır. 2 konunun yorumu çok önemlidir. Dolgun sesler ve ruh halinin yansıtılması ana konudaki rokokomsu havayı belli etmeye yardımcı olur. 2. konuyu en iyi akıcı legatoyla viyolonselin şarkı söyleyen tonunun gösterebiliriz.⁸ Bu eserde yorumcuların ses birli içindeki zorluğa dikkat etmeleri gerekir. Çünkü gerçek, yarınıtlarda gizlidir. Beethoven, sanatlarında Viyolonselin orta ve aşağı ses aralıklarına önem vermiştir. Viyolonselci sanatları irca ederken enstrümanın

⁷ Bu, Beethoven'ın erken eserlerine özeldir. Yardımcı konuyu merkez gibi düşünmek gerekir.

⁸ Protopopov "Beethoven'in müzikal formunun ilkeleri" kitabı yıl 1970 sf:51.

dolgun seslenişini ve güçlü vibratosunu göstermelidir. Piyanist ise temalar dışında pedalları sık kullanmamalıdır.

Eserin sonuç teması tekrarlanmaya müsait bir temadır. Re bemol majora geçiş esere beklenmedik bir yön verir. Viyolonselın boğuk sesi adeta vurmalarının heyecanını andırır. Fondaki boğuk sesle, piyanonun trompeti andıran sese birleşmekte ve eser dramatik bir anlam kazanmaktadır.

Eserin tekrarında ana tema biraz kısıtlanır. Anlatımın akıcılığı esere toparlanması ve ciddileşmesi gerektiği sinyallerini verir. Eşliğin karakterinin değişmesiyle birlikte viyolonsel de o lirik temayı bırakır, kendini onaltılıklara teslim eder. Bu bir nevî “coda” hazırlığıdır.

Coda'ya yaklaştığımızda nüanslar, ritm canlanır ve kendini hareketli bir temaya hazırlar. Bu noktada karşımıza çıkan Adagio, icracı için bir sürprizdir. Aniden gelen bu sürprizin hakkı verilmeli, girişin ruh hali dinleyiciye son bir kez duyurulmaktadır.

Beethoven'ın Domajor 3'lüsünde de bu akım görülür. Besteciye göre eserin bu şekilde yazılması oda müziği eserinin nasıl senfonikleştirmek için uğraşıldığının bir kanıtıdır.

Coda sona ererken besteci her sesin kendine has bir ruhu olduğunu belli etmiştir.⁹ Eser, huzur içinde sona erer.

İki bölümden oluşan Beethoven'ın I. Viyolonsel sonatının iki bölümlülüğünün neden Mozart ve Haydn'ın eserlerinin adeta devamı gibi olmasıdır. Aynı ayrı bölümlerin patlak vermesi bestecinin esas konuların bireyselliğini anlatmasından kaynaklanmaktadır. Sonatlarındaki Allegro Vivace, eseri dramatize etmek istediği için kullanılan bir tempodur. 2. bölümün koda 1. bölümün adogosuna benzer.

⁹ P.Beccer “L.V. Beethoven” yıl 1913 sf: 87.

Fa Major I.Viyolonsel sonatının 2. bölümü bize rondo formunu çağrıştırır. İki farklı epizottan oluşan bu bölüm hareketli bir üslub içerir. Eserin, 1. bölümünde olduğu gib bu bölümdeki tonal değişiklikler esere dramatikleştirir. Burada yine sıforzandoların, trillerin, forşlakların rolü büyüktür. Nüanslar ve ritmsel dakiklik bu bölümde de dikkate alınması gereken unsurlardır.

Beethoven'ın eserlerinde gösterdiği ruh hali, arkadaşları tarafından son derece garipseniyordu. Çünkü besteciye günlük hayatında birkez bile gülyüzlü görmemişlerdir.

Beste yapmak ve enstrüman çalmak dışında... Besteci bu zamanlarda beklenmiyecek şekilde şen kahkahalar atmakta ve arkadaşları tarafından korkunç bulunmaktadır.

Bu küçük anıdan sonra tekrar eserin finaline bir göz atalım. Fa major I. Sanatın ikinci bölümünün codası form ve konu bakımından 1. bölüme yakındır. 2.bölümün kodası 1. bölümün adagiosuna benzer. Sadece iki ölçü oluşu bile esere değer katar. V.L.Protopopov bu eserin codası hakkında “Bu formdaki bir coda Beethoven'ın 3 No'lu piyano 3'lüsünde ve I. No'lu Viyolonsel Sonatında var” demiştir.¹⁰ İcracı için 1. bölümün finalinin karakteri 2. bölümün finalinin yorum tarzını tahmin etmeye yardımcıdır.

Tam bu noktada ilginç olan bir tarafı vardır. Aynı dönemde, uslûb ve form bakımından birbirine benzeyen eserler nedense düşünce ve karakter bakımından tamamen farklıdır. Bu da dönemin ve bestecinin kendine has uslûbunu gösterir.

Eserin makamı ayrı bir orjinallik taşır. 18.yy'ın sonu 19.yy'ın başlarında besteciler tarafından oda müziğinde minor gamları çok az kullanılırdı. Op. 1.in Do Major 3'lüsünde buna karşı çıkan Beethoven geleneğini (aynı minor ezgileri) viyolonsel sonatında dramatik bir uslûbla göstermeye devam etmiştir. Bu orjinallik Beethoven'ın piyano için yazdığı Patetik Sonat'ın Grave bölümünde de vardır. R.Rollen yazılarının birinde şunu yazmıştır. “Beethoven'ın diyalogları

¹⁰ V.Protopopov “Müzikal Formun Prensipleri” kitabı.

tiyatro sahnesini andırır. Karakterler bellidir ve sanki oyuncuymuş gibi karakteristiktir. “Patetik Sonat”ın müzik diline has vurgusu, viyolonsel sanatında da görülür.¹¹

“Cesaret ve Keder!” Adagio’nun sembolik cümlesidir. Hatta sostenuto ed espressivo bu cümlenin açıkça ifadesidir. Bilindiği üzere Beethoven’ın eserlerinde (duygusal deşifrelere) çok az rastlanır. Çoğu zaman sadece tempoyu belirtmekle yetinen besteci, nüansları ve ritmi icracıdan bekler. Her zaman ki gibi onaltılık ve otuz ikiliklerin uyumu eserin hakkını verecek şekilde senkronize olmalıdır. Viyolonselde her ses dolgun çıkmalı, piyanoda da legatoları birbirine bağlamak için yarım pedal kullanılmalıdır. (özellikle ölçünün 1. ve 3. vurgularında)

Beethoven’ın ruh halinin kararsızlığı, eserlerine de yansımıştır. Bu özellik onu bulunduğu dönemin eserlerinden ayırır. İkili aralığın ses rengi Adagio’nun ruh halini gösterir. Tempo hızlı olmalı, fakat eser aceleyle icra edilmemelidir. Esas konu esnek ve zarif bir legatoyla çalınır ve cümlenin genişliği nüanslarla belli edilir.

Bu sırada Viyolonselin “davetkarlı kısa sesi bağlayıcı bölümün başlayacağına işaretler. Sabit ritm, ezginin coşması, nüansların değişmesi birer tutkulu atılımın malzemeleridir. Buna benzer konular hakkında R. Rollan “Burada Mozart’a ve onu taklit edenlere has kıvraklık yoktur. Konu; emin ellerde doğru yapılmış, bir düşünceden diğerine kısa ve geniş geçişin nasıl olduğunu göstermiştir” demiştir.¹²

Bağlayıcı bölümü enerjik ve her sesin dakik hamlesini göstererek yorumlamak gerekir. Piyanocu triolleri gayet belirgin ve duygusuz çalmak zorundadır. Böylece her iki enstrümanın “haykırışları” duyulur. Bu bölümün vurguları yardımcı konuya ve serimin son bölümüne dahildir.

¹¹ R.Rollan “Dahi Beethoven’ın Yaratıcılık Çağı” kitabı 7. cilt sf:73.

¹² R. Rollan “Müzik Tarihi” kitabı 7.cilt sf: 108

Yardımcı konuyu major döngüsü (sib major) eserin karakterinin daha aydın ve zarif olduğunu gösterir. Moderato ve forşlakların zarif çalınması arzulanmakta, kaprisli ve duyarlı entonasyonları renklendiren zarif çizgiler akıllarda zenginlik imajını bırakmaktadır.

Bağlayıcı bölümün entonasyonu ve ritmi yardımcı konunun lirik temasına zorla girmeye çalışır.

Beethoven 18.yy'ın oda müziğine has seslenişi ve geleneksel çalış tarzını değiştirmiştir. O dönemler Allegio müziğinin küçük salonlarda, seçkin insanlar için çalınması düşünülemezdi. Taaki Beethoven kendisini ispatlayana kadar...

Dakiklik, uyum, nüanslar, ritm... Bu öğelerden yeterince bahsettik. Peki ya tekrarlardan? Bestecinin temaları tekrarlayışı her zaman ilginç karşılanmıştır. Çünkü besteci her zaman aynı temayı ısıtıp ısıtıp önümüze koymaz. Hele ana temayı tekrarlayışı yok denecek kadar azdır. Belki de bu dahi bestecinin amacı esas konuları genişletmek değildir. Belki de esas bölümlerden kodayı ayırarak ve onun gelişini geciktirerek içeriğın filozofik bakış acısını göstermek istemiştir. Bağlayıcı temanın güçlü ritmi bitmiş bir savaşı hatırlatır. Akorların koro şeklindeki dizilişinde adeta bir “inkar etme” duygusu sezilir. Ama son söz yine de ana temaya aittir. Ana konu yeni bir gamla (Sol Major) ortaya çıkarak Allegronun parlak başlangıcını müjdelir. Fakat ezginin beklenenden farklı ilerlemesi sabit bir düşüncenin oluşmasına izin vermez. İşte bu noktada piyano ile viyolonselcin çakışan sfortzandalarına dikkat etmek gerekir. 47. ve 55. ölçülerde viyolonselciye pianissimo, senzo vibrato çalması piyanocuya ise sadece sol pedalı kullanması önerilir.

Finalin ruh halini tempo değişikliğiyle süslemek besteciye göre hiç de doğru değildir. Bu yüzden ana temanın gelişimini haber veren küçük ritardandoları kullanmıştır. (tortempo, fortissimo)

Beethoven eserin finalin de I. Fa Majorsanatında olduğu gibi rondo-sonat formunu tercih etmiştir. Müziğın akışını hem ana konunun güzel oynaklığıyla

hem de ana konunun lirik ezgisiyle belirlemiştir. Finalin epizodu (Do Major) Beethoven'ın enstrümental müziğe nasıl yeni yöntemler kattığını gösterir.

Daha geniş hazırlana coda, içerik olarak da çok özeldir. Ruh hallerinin ani değişimi, fikrin anlamlı ifadesi gözlerden kaçmaz.

Ana konunun defalarca tekrarı bazı değişiklikleri beraberinde getirmiştir. Bu değişiklikler tempo, ağır aksanlar, dolgun sesteki sürükleyiciliktir. Rondonun hevesli bir tempoda çalınması icracılarca çok yaygındır. Buradaki ses renklerinin uyumlu oyunu müziğin karakteristik bir yapıya sahip olmasına yardımcı olur.

Violoncello

p

Adagio sostenuto

Piano

p

5

p

sf

p

11

cresc.

f

p

pp

16

sf

sf

sf

sf

sf

19

p

pp

pp

p

0067

Musical score system 1, measures 24-25. The system includes a bass line and a grand staff (treble and bass clefs). The bass line features a melodic line with a dynamic marking of *sfp*. The grand staff contains complex chordal textures with many beamed notes. A *sfp* dynamic marking is also present in the upper right of the system.

Musical score system 2, measures 26-28. The system includes a bass line and a grand staff. Measure 26 is marked with a box containing the number 26. The bass line has a trill (*tr*) and a dynamic marking of *ff*. The grand staff features a trill (*tr*) and a dynamic marking of *ff*. The right hand has a *sf* dynamic marking. The left hand has a *sf* dynamic marking. The word *accel.* is written in the left hand.

Musical score system 3, measures 29-30. The system includes a bass line and a grand staff. Measure 29 is marked with a box containing the number 29. The word *arpeggio* is written above the grand staff. The grand staff contains complex textures with triplets (*3*) and a dynamic marking of *sf*. The bass line has a dynamic marking of *sf*.

Musical score system 4, measures 31-32. The system includes a bass line and a grand staff. Measure 31 is marked with a box containing the number 31. The system starts with a dynamic marking of *p*. The grand staff contains complex textures with triplets (*3*) and a dynamic marking of *cresc.*. The bass line has a dynamic marking of *p*.

Musical score system 5, measures 32-33. The system includes a bass line and a grand staff. Measure 32 is marked with a box containing the number 32. The system starts with a trill (*tr*) and a dynamic marking of *p*. The grand staff contains complex textures with a dynamic marking of *pp*. The bass line has a dynamic marking of *pp*.

35 9

p Allegro

p dolce *tr* *3*

41

tr *sf*

46

p dolce

p

51

sf *sf* *sf*

56

fp *f* *p*

6067

10 60

fp *f* *p* *f*

63

sf *p*

66

sf *sf* *f*

70

ff *ff* *p* *sf* *sf*

75

sf *sf*

12
105

Musical score for measures 105-108. The system includes a bass line and a grand staff (treble and bass clefs). The bass line features a melodic line with slurs and accents, marked with *sf*. The grand staff contains complex rhythmic patterns with slurs and accents, also marked with *sf*. Measure numbers 105, 106, 107, and 108 are indicated.

109

Musical score for measures 109-113. The system includes a bass line and a grand staff. The bass line has a simple melodic line with slurs, marked with *sf*. The grand staff features dense, repetitive rhythmic patterns in both hands, marked with *sf*. Measure numbers 109, 110, 111, 112, and 113 are indicated.

114

Musical score for measures 114-118. The system includes a bass line and a grand staff. The bass line has a melodic line with slurs, marked with *sf*. The grand staff features a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. Dynamics include *f*, *deccresc.*, and *P*. Measure numbers 114, 115, 116, 117, and 118 are indicated.

119

Musical score for measures 119-124. The system includes a bass line and a grand staff. The bass line has a melodic line with slurs, marked with *sf*. The grand staff features a melodic line with trills (*tr*) and a rhythmic accompaniment. Dynamics include *sf*. Measure numbers 119, 120, 121, 122, 123, and 124 are indicated.

125

Musical score for measures 125-128. The system includes a bass line and a grand staff. The bass line has a melodic line with slurs, marked with *tr* and *pp*. The grand staff features a melodic line with trills (*tr*) and a rhythmic accompaniment. Dynamics include *sf* and *pp*. Measure numbers 125, 126, 127, and 128 are indicated.

129 13

cresc.

cresc.

132

ff *sf* *sf*

ff

135

sf *sf* *sf* *sf*

sf *sf*

139

sf *sf* *sf*

sf *sf*

trem.

143

P sf *sf* *sf*

P sf

149

Musical score for measures 149-152. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. Dynamics include *sf*, *cresc.*, and *p*.

153

Musical score for measures 153-155. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. Dynamics include *f*, *ff*, *p*, and *cresc.*

156

Musical score for measures 156-160. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. Dynamics include *f*, *ff*, *p*, and *cresc.*. There are first and second endings marked with "1." and "2.".

161

Musical score for measures 161-165. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. Dynamics include *p dolce* and *p*.

166

Musical score for measures 166-170. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes.

170

Musical score for measures 170-172. The system consists of three staves: a bass staff, a treble staff, and a lower bass staff. The treble staff features a complex, rapid sixteenth-note passage with a '5' marking under a group of notes. The lower bass staff contains a steady eighth-note accompaniment. The piece is in a key with two sharps and a 3/4 time signature.

173

Musical score for measures 173-175. The system consists of three staves. The treble staff has a melodic line with slurs and ties. The lower bass staff continues with a rhythmic accompaniment. The piece is in a key with two sharps and a 3/4 time signature.

176

Musical score for measures 176-178. The system consists of three staves. The treble staff begins with a triplet of eighth notes marked 'fp'. The lower bass staff has a rhythmic accompaniment. The piece is in a key with two sharps and a 3/4 time signature.

179

Musical score for measures 179-181. The system consists of three staves. The treble staff has a melodic line with slurs. The lower bass staff continues with a rhythmic accompaniment. The piece is in a key with two sharps and a 3/4 time signature.

182

Musical score for measures 182-184. The system consists of three staves. The treble staff begins with a triplet of eighth notes marked 'fp'. The lower bass staff has a rhythmic accompaniment. The piece is in a key with two sharps and a 3/4 time signature.

185

sf sfz

188

sf

191

sf ff p

195

p pp

199

pp pp pp

203

Musical score for measures 203-206. The system includes a bass line, a treble line, and a piano accompaniment line. The piano part features a steady eighth-note pattern in the left hand and chords in the right hand. Dynamic markings include *pp* (pianissimo) in the bass and treble lines.

207

Musical score for measures 207-210. The system includes a bass line, a treble line, and a piano accompaniment line. The piano part continues with eighth-note patterns and chords. Dynamic markings include *pp* (pianissimo) in the bass and treble lines.

211

Musical score for measures 211-213. The system includes a bass line, a treble line, and a piano accompaniment line. The piano part features eighth-note patterns and chords. Dynamic markings include *pp* (pianissimo) in the bass and treble lines.

214

Musical score for measures 214-216. The system includes a bass line, a treble line, and a piano accompaniment line. The piano part features eighth-note patterns and chords. Dynamic markings include *pp* (pianissimo) in the bass and treble lines.

217

Musical score for measures 217-220. The system includes a bass line, a treble line, and a piano accompaniment line. The piano part features eighth-note patterns and chords. Dynamic markings include *pp* (pianissimo) in the bass and treble lines. The word *calando* is written above the treble line and below the piano accompaniment line, indicating a decrescendo. The word *collo* is written in the treble line.

18
221

ffp

tr

3

This system covers measures 221 to 224. It features a piano accompaniment with a dense, rhythmic texture of chords in the left hand and melodic lines in the right hand. The right hand includes a trill (tr) and a triplet (3). The dynamic marking *ffp* is present.

225

tr

3 1 3 3 2 3

This system covers measures 225 to 228. The piano accompaniment continues with complex rhythmic patterns. The right hand features a trill (tr) and several triplet markings (3) with fingerings (1, 3, 3, 2, 3).

229

3 3 3 3

This system covers measures 229 to 232. The piano accompaniment is characterized by a steady stream of chords. The right hand has triplet markings (3) with fingerings (3, 3, 3, 3).

232

cresc.

This system covers measures 232 to 234. The piano accompaniment features a series of chords. A *cresc.* (crescendo) marking is placed above the piano part.

235

ff

This system covers measures 235 to 238. The piano accompaniment is highly rhythmic and dense. A dynamic marking of *ff* (fortissimo) is circled in the piano part.

238

Musical score for measures 238-240. The system consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff (treble and bass clefs) below. The music features a melodic line in the treble clef with slurs and a dynamic marking of *f*. The grand staff contains a complex accompaniment with dense sixteenth-note patterns in both hands.

241

Musical score for measures 241-243. The system consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff (treble and bass clefs) below. The music continues with melodic lines and accompaniment, including a dynamic marking of *f*.

244

Musical score for measures 244-246. The system consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff (treble and bass clefs) below. The music features a melodic line in the treble clef with a dynamic marking of *p* and a handwritten note "with". The grand staff accompaniment includes a dynamic marking of *p*.

247

Musical score for measures 247-249. The system consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff (treble and bass clefs) below. The music includes a melodic line in the treble clef with a trill (*tr*) and a dynamic marking of *sf*. The grand staff accompaniment also features a dynamic marking of *sf*.

250

Musical score for measures 250-252. The system consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff (treble and bass clefs) below. The music features a melodic line in the treble clef with a dynamic marking of *p*. The grand staff accompaniment includes dynamic markings of *f* and *ff*, and contains triplet markings (*3*).

254

Musical score for measures 254-261. The system consists of three staves: a vocal line at the top and a piano accompaniment at the bottom. The vocal line features a melodic line with slurs and dynamic markings of *sf*. The piano accompaniment includes chords and arpeggiated figures.

262

Musical score for measures 262-268. The system consists of three staves. The vocal line has a melodic line with slurs, dynamic markings of *sf*, and trills (*tr*). The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes and chords, with dynamic markings of *sf* and *p*.

269

Musical score for measures 269-274. The system consists of three staves. The vocal line has a melodic line with slurs, dynamic markings of *p*, and trills (*tr*). The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes and chords, with dynamic markings of *sf* and *f*.

275

Musical score for measures 275-278. The system consists of three staves. The vocal line has a melodic line with slurs and dynamic markings of *sf*. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes and chords, with dynamic markings of *sf* and *f*.

279

Musical score for measures 279-286. The system consists of three staves. The vocal line has a melodic line with slurs and dynamic markings of *p* and *f*. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes and chords, with dynamic markings of *p* and *f*.

309

309

312

cresc.

sf

cresc.

ff

312

315

sf

sf

sf

315

318

sf

sf

sf

sf

318

322

sf

322

326

p sf sf

This system contains measures 326 through 331. It features a bass line with a melodic line and a piano accompaniment. The piano part has a steady eighth-note accompaniment. Dynamic markings include *p sf* and *sf*.

332

cresc. p cresc. f

This system contains measures 332 through 334. The piano part features a more active eighth-note accompaniment. Dynamic markings include *cresc.*, *p cresc.*, and *f*.

335

ff p cresc.

This system contains measures 335 through 337. The piano part has a very active eighth-note accompaniment. Dynamic markings include *ff*, *p*, and *cresc.*.

338

f ff sf sf

This system contains measures 338 through 343. The piano part features a very active eighth-note accompaniment with some chords. Dynamic markings include *f*, *ff*, and *sf*.

344

p

This system contains measures 344 through 349. The piano part features a very active eighth-note accompaniment. Dynamic markings include *p*.

348

Musical score for measures 348-353. The system includes a bass line and a grand staff. The bass line features a melodic line with slurs and accents, marked with *sf*. The grand staff contains a complex piano accompaniment with many slurs and accents, also marked with *sf*. A handwritten circled *sf* is present in the upper right of the grand staff. A handwritten note "C.I.T." is written above the grand staff.

354

Musical score for measures 354-357. The system includes a bass line and a grand staff. The bass line has a simple accompaniment of chords, marked with *p*. The grand staff features a rapid, repetitive piano figure in the right hand, marked with *p* and containing triplets and fingerings (1, 2, 3).

358

Musical score for measures 358-361. The system includes a bass line and a grand staff. The grand staff contains a very fast, dense piano texture with many slurs and accents, marked with *p*. The bass line provides a simple accompaniment.

362

Adagio

Presto

Musical score for measures 362-368. The system includes a bass line and a grand staff. The tempo changes from *Adagio* to *Presto*. The grand staff features a complex piano texture with slurs and accents, marked with *pp* and *p cresc.*. The bass line has a simple accompaniment.

369

Musical score for measures 369-372. The system includes a bass line and a grand staff. The grand staff contains a very fast, dense piano texture with slurs and accents, marked with *f*. The bass line provides a simple accompaniment.

374

380

Tempo I

388

392

397

0067

p
Allegro vivace
p

8

f

14

19

24

sf *p* *sf*

p *sf* *sf*

6067

Detailed description: This is a page of a musical score for piano, numbered 44. The tempo is marked 'Allegro vivace'. The score is written in 6/8 time and consists of five systems of music. Each system has a grand staff with a treble and bass clef. The first system begins with a piano (*p*) dynamic. The second system features a forte (*f*) dynamic and includes a triplet of eighth notes. The third system is marked with measure numbers 14 and 19. The fourth system is marked with measure number 24 and includes dynamic markings for sforzando (*sf*) and piano (*p*). The fifth system continues with *sf* and *p* dynamics. The page number 6067 is printed at the bottom center.

32

37

41

46

50

54

58

62

66

73

90

sf sf ff sf sf sf sf

sf sf ff sf sf sf sf

95 pizz.

p sf sf sf sf

p sf sf sf sf

99 arco

sf

sf

93 pizz.

sf sf sf sf

sf sf sf sf

97 arco

sf

sf

101 pizz.

105 arco

109

113

117

124 *pp*

131 *sf sf p*

138 *p p*

143 *f*

148 *ff f*

This page of a musical score contains five systems of music, each starting with a measure number in a box. The first system (measures 124-130) features a piano (*pp*) dynamic. The second system (measures 131-137) includes *sf* and *p* dynamics. The third system (measures 138-142) is marked *p*. The fourth system (measures 143-147) is marked *f*. The fifth system (measures 148-154) includes *ff* and *f* dynamics. The score is written for piano with a bass line and a grand staff (treble and bass clefs).

153

157

160

163

166

sf

sf

sf

sf

p

p

This page of a musical score contains six systems of music, each starting with a measure number in a box: 153, 157, 160, 163, and 166. Each system consists of three staves: a bass staff, a grand staff (treble and bass), and another bass staff. The music is written in a key with one flat (B-flat major or D minor) and a 2/4 time signature. The notation includes various rhythmic patterns, including sixteenth-note runs, eighth-note patterns, and chords. Dynamic markings such as *sf* (sforzando) and *p* (piano) are used throughout. A triplet of eighth notes is marked with a '3' in the first system. The score concludes with a *p* marking in the final system.

171

Measures 171-176. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. Measure 171 starts with a piano (*p*) dynamic. The music features melodic lines with slurs and accents, and a rhythmic accompaniment in the grand staff. Dynamics include *p* and *sf* (sforzando).

177

Measures 177-181. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The music continues with melodic lines and a rhythmic accompaniment. Dynamics include *sf*.

182

Measures 182-185. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The music features a prominent melodic line in the grand staff with slurs and accents, and a rhythmic accompaniment. Dynamics include *f* (forte).

186

Measures 186-188. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The music features a melodic line in the grand staff with slurs and accents, and a rhythmic accompaniment. Dynamics include *f* and *sf*.

189

Measures 189-191. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The music features a melodic line in the grand staff with slurs and accents, and a rhythmic accompaniment. Dynamics include *sf*.

192

sf sf

This system contains measures 192 through 196. It features a piano accompaniment with a complex, rhythmic texture in the right hand and a more melodic line in the left hand. The dynamic marking *sf* (sforzando) is used twice, once in the left hand and once in the right hand.

197

cresc. ff

This system contains measures 197 through 200. The piano accompaniment continues with a dense texture. A *cresc.* (crescendo) marking is placed in the left hand, and a *ff* (fortissimo) marking is placed in the right hand.

201

f ff

This system contains measures 201 through 204. The piano accompaniment features a prominent bass line. The dynamic marking *f* (forte) is in the left hand, and *ff* (fortissimo) is in the right hand.

205

fp sfp

This system contains measures 205 through 210. The piano accompaniment has a more melodic and sustained character. The dynamic marking *fp* (fortissimo piano) is used in both the left and right hands.

211

sfp

This system contains measures 211 through 215. The piano accompaniment continues with a melodic and sustained texture. The dynamic marking *sfp* (sforzando piano) is used in both the left and right hands.

263

ff sf sfp pp

rall. poco a poco

271

calando

278

p calando

rit.

pp

Adagio

283

f

Tempo I

287

ff

ff

6067

Detailed description: This page of a musical score contains measures 263 through 287. It is written for piano and features a variety of dynamic markings and performance instructions. Measure 263 begins with a forte fortissimo (*ff*) dynamic, followed by sforzando (*sf*), sforzando piano (*sfp*), and pianissimo (*pp*). A 'rall. poco a poco' instruction is placed above the staff. The score includes a grand staff with treble and bass clefs, and a separate bass clef staff at the bottom. Measure 271 features a 'calando' instruction. Measure 278 includes a 'rit.' (ritardando) instruction and a 'pp' dynamic. The tempo changes to 'Adagio' in measure 278. Measure 283 starts with a 'Tempo I' instruction and a 'f' dynamic. Measure 287 concludes with a 'ff' dynamic. The notation includes various note values, rests, and articulation marks.

(1796)

fp
Adagio sostenuto ed espressivo
p *fp*

fp *tenuto* *fp*

4

p *p*

pp *rinf.*

8

rinf.

11

p

13

15

18

20

22

6067

Detailed description: This page contains five systems of musical notation for a piano piece. Each system consists of a grand staff with a treble and bass clef. The first system (measures 13-15) features a melodic line in the treble with slurs and a 'cresc.' marking, and a rhythmic accompaniment in the bass with 'mf' and 'cresc.' markings. The second system (measures 16-18) shows a 'fp' (fortissimo piano) dynamic in both staves. The third system (measures 19-21) includes dynamics of 'mf', 'f', and 'p'. The fourth system (measures 22-24) features a 'tenuto' marking and 'ff' (fortissimo) dynamics. The fifth system (measures 25-27) shows a complex rhythmic pattern with triplets in the treble. The page number '6067' is located at the bottom center.

23

p

24

cresc.

cresc.

25

sf

p

f

decresc.

26

p

27

p *decresc.* *pp*

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music, numbered 23 through 27. Each system consists of three staves: a bass staff at the top, a treble staff in the middle, and a grand staff (treble and bass) at the bottom. The music is written in a minor key, indicated by one flat in the key signature. System 23 shows a piano (*p*) dynamic. System 24 features a crescendo (*cresc.*) in both the grand staff and the bass staff. System 25 shows a forte (*f*) dynamic in the grand staff and a piano (*p*) dynamic in the bass staff, with a decrescendo (*decresc.*) in the grand staff. System 26 is marked piano (*p*). System 27 begins with piano (*p*) and decrescendo (*decresc.*), ending with pianissimo (*pp*).

28

p *sf*

31

sf *sf*

33

p *pp* *pp* *p*

37

sf *sf* *fp*

40

pp *sf* *pp* *pp* *Attacca*

p
Allegro molto più tosto presto
sempre p

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is a single melodic line in bass clef. The middle and bottom staves are a grand staff in treble and bass clefs. The music is in 3/4 time and begins with a piano (*p*) dynamic. The tempo is marked **Allegro molto più tosto presto**. The piano part features a steady accompaniment with a *sempre p* (always piano) instruction.

11

p

The second system contains measures 11 through 22. It continues the melodic line in the top staff and the piano accompaniment in the grand staff. The piano part includes some triplet markings. The dynamic remains piano (*p*).

23

f

The third system contains measures 23 through 30. The tempo and dynamics increase significantly, marked with a forte (*f*) dynamic. The piano part features prominent triplet patterns in both the treble and bass clefs.

31

f

The fourth system contains measures 31 through 36. The music continues with the forte (*f*) dynamic and complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth-note runs.

37

ff

The fifth system contains measures 37 through 42. The dynamics reach fortissimo (*ff*). The piano part features a dense texture with triplets and sixteenth-note passages. The system concludes with a final chord in the bass clef.

Musical score for piano, measures 43-75. The score is written in G minor (one flat) and 3/4 time. It consists of five systems, each with a vocal line and a piano accompaniment.

Measure 43: *sf* (sforzando) dynamic. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and chords in the left hand.

Measure 49: *sf* and *ff* (fortissimo) dynamics. The piano accompaniment includes a dense texture of sixteenth notes in the right hand and chords in the left hand.

Measure 57: *sf* and *p* (piano) dynamics. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and chords in the left hand.

Measure 66: *p* dynamic. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and chords in the left hand.

Measure 75: *p* dynamic. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and chords in the left hand.

82

82-85

dolce

p

This system contains measures 82 through 85. It features a vocal line with a *dolce* marking and a piano accompaniment. The piano part includes a *p* dynamic marking.

88

88-97

sf *sf* *fp* *rit.*

f *p*

This system contains measures 88 through 97. It features a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *sf*, *fp*, *rit.*, *f*, and *p*.

98

98-104

pp *p* *cresc.*

pp *p* *cresc.*

This system contains measures 98 through 104. It features a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *pp*, *p*, and *cresc.*

105

105-109

sf *sf* *sf* *sf* *sf*

sf *sf* *sf* *sf* *sf*

This system contains measures 105 through 109. It features a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *sf*.

110

110-114

sf *sf* *ff* *sf* *sf*

sf *sf* *ff* *sf*

This system contains measures 110 through 114. It features a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *sf* and *ff*.

115 *sf sf sf sf ff*

120 *p rinf. p p Dolce*

130 *tr tr tr 3 3 cresc.*

138 *ff ff*

143 *p cresc. fp p fp*

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of piano music, numbered 115 through 143. Each system consists of three staves: a bass staff, a treble staff, and a grand staff (treble and bass). The music is in a minor key, indicated by three flats in the key signature. Measure 115 features a series of chords in the bass and treble, with a forte (*sf*) dynamic. Measure 120 shows a change in texture with a piano (*p*) dynamic and a *Dolce* marking. Measure 130 includes trills (*tr*) and triplets (*3*) with a crescendo (*cresc.*) marking. Measure 138 is marked *ff* (fortissimo) and features a dense, rapid sixteenth-note passage in the treble. Measure 143 shows a dynamic range from piano (*p*) to fortissimo-piano (*fp*) with a crescendo (*cresc.*) marking.

20

149

p

155

p *cresc.*

161

ff *ff* *sf*

167

sf *f*

173

f *sf* *sf*

Musical score for piano, measures 179-202. The score is written in a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a 3/4 time signature. It consists of five systems, each with three staves: a single bass staff at the top, and a grand staff (treble and bass) below. The music features a variety of dynamics, including *sf* (sforzando), *f* (forte), and *ff* (fortissimo). Measure numbers 179, 185, 191, 197, and 202 are indicated in boxes at the beginning of their respective systems. The score includes complex rhythmic patterns, such as triplets and sixteenth-note runs, and expressive markings like *mf* (mezzo-forte) and *ff*. The piece concludes with a final chord in measure 202. A small number '8067' is printed at the bottom center of the page.

208

Musical score for measures 208-213. The system consists of three staves: a single bass staff at the top, a grand staff (treble and bass) in the middle, and another single bass staff at the bottom. The top staff has a melodic line with slurs and accents, marked with *sf* (sforzando) at measures 209 and 211. The middle grand staff features a complex rhythmic accompaniment with many sixteenth notes. The bottom staff has a bass line with slurs and accents, also marked with *sf* at measures 209 and 211.

214

Musical score for measures 214-219. The system consists of three staves: a single bass staff at the top, a grand staff in the middle, and another single bass staff at the bottom. The top staff has a melodic line with slurs and accents, marked with *sf* at measure 214 and *p* (piano) at measure 215. The middle grand staff features a complex rhythmic accompaniment with many sixteenth notes. The bottom staff has a bass line with slurs and accents, marked with *sf* at measure 214, *p* at measure 215, and *pp* (pianissimo) at measure 216.

220

Musical score for measures 220-225. The system consists of three staves: a single bass staff at the top, a grand staff in the middle, and another single bass staff at the bottom. The top staff has a melodic line with slurs and accents, marked with *sf* at measure 225. The middle grand staff features a complex rhythmic accompaniment with many sixteenth notes. The bottom staff has a bass line with slurs and accents, marked with *sf* at measure 225.

226

Musical score for measures 226-231. The system consists of three staves: a single bass staff at the top, a grand staff in the middle, and another single bass staff at the bottom. The top staff has a melodic line with slurs and accents. The middle grand staff features a complex rhythmic accompaniment with many sixteenth notes. The bottom staff has a bass line with slurs and accents.

236

Musical score for measures 236-241. The system consists of three staves: a single bass staff at the top, a grand staff in the middle, and another single bass staff at the bottom. The top staff has a melodic line with slurs and accents. The middle grand staff features a complex rhythmic accompaniment with many sixteenth notes. The bottom staff has a bass line with slurs and accents, marked with *p* (piano) at measure 236.

241

241

sf

sf

This system contains measures 241 through 251. It features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The piano part has a steady eighth-note bass line. Dynamic markings include *sf* (sforzando) in both staves.

252

252

sf sf sf sf sf f sf

sf sf sf sf sf f sf

This system contains measures 252 through 259. The piano accompaniment continues with eighth-note patterns. The vocal line has a melodic line with some rests. Dynamic markings include *sf* and *f*.

260

260

sf sf sf fp pp

sf sf sf fp pp

This system contains measures 260 through 269. The piano part features a dense texture of chords in the right hand. Dynamic markings include *sf*, *fp* (fortissimo piano), and *pp* (pianissimo).

270

270

p p p

p p

This system contains measures 270 through 280. The piano part has a more active right hand with sixteenth-note runs. Dynamic markings include *p* (piano).

281

281

p

p

This system contains measures 281 through 290. The piano part continues with active right-hand figures. Dynamic markings include *p*.

298

299

cresc. *ff* *sf* *sf* *sf*

cresc. *ff* *sf* *sf*

This system contains measures 298 and 299. The top staff is a single melodic line with dynamics *ff* and *sf*. The middle and bottom staves are a grand staff with a piano accompaniment. Measure 298 features a piano introduction with a *cresc.* marking. Measure 299 has a *ff* dynamic in the piano part and *sf* in the melody.

300

301

sf *sf* *sf* *sf* *sf* *sf*

This system contains measures 300 and 301. Both staves show a consistent *sf* dynamic throughout the measures.

307

308

sf *sf* *sf* *sf* *p*

This system contains measures 307 and 308. The dynamic starts as *sf* and changes to *p* in the final measure of the system.

315

316

p

This system contains measures 315 and 316. The dynamic is consistently *p* throughout both measures.

322

323

p *p*

6067

This system contains measures 322 and 323. The dynamic is consistently *p* throughout both measures. A small number '6067' is printed at the bottom center of the page.

331

331

336

This system contains measures 331 to 336. It features a treble clef with a key signature of two flats and a 3/4 time signature. The melody is characterized by slurs and ties. The piano accompaniment consists of a steady eighth-note pattern in the right hand and a bass line in the left hand.

337

337

344

dolce *sf*

p *sf*

This system contains measures 337 to 344. The melody includes the instruction *dolce* and *sf*. The piano accompaniment features a dynamic shift from *p* to *sf* in the right hand, while the left hand remains at *sf*.

345

345

353

sf *fp* *pp* *p* *cresc.*

rit. *f* *pp* *p* *cresc.*

This system contains measures 345 to 353. The piano part includes dynamic markings *sf*, *fp*, *pp*, *p*, and *cresc.*. The right hand features a *rit.* marking and a *f* dynamic. The left hand has a *p* dynamic and a *cresc.* marking.

354

354

359

sf *sf* *sf*

sf *sf* *sf*

This system contains measures 354 to 359. Both the right and left hands feature a consistent *sf* dynamic throughout the system.

360

360

366

sf *sf* *sf* *sf* *sf* *sf*

sf *sf* *sf* *sf* *ff* *sf*

This system contains measures 360 to 366. The right hand has a *sf* dynamic, while the left hand has a *sf* dynamic until measure 365, where it changes to *ff*.

362
366

Musical score for measures 362-366. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The music is in a minor key. The bass staff features a melodic line with slurs and accents, marked with *sf* (sforzando) at measures 362, 363, 364, 365, and 366. The grand staff provides harmonic accompaniment with chords and moving lines. At the end of measure 366, there are markings for *ff* (fortissimo) and *p* (piano).

373

Musical score for measures 373-383. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music is in a minor key. The bass staff has a melodic line with slurs, marked with *rin. sf* (ritardando sforzando) at measure 373 and *dolce* (dolce) at measure 383. The grand staff provides harmonic accompaniment. Dynamic markings include *rin. p* (ritardando piano) at measure 378 and *p* (piano) at measures 380, 381, and 383.

384

Musical score for measures 384-391. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music is in a minor key. The bass staff has a melodic line with slurs, marked with *cresc.* (crescendo) at measure 384. The grand staff features a complex accompaniment with triplets in the right hand, marked with *cresc.* at measure 391.

392

Musical score for measures 392-397. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music is in a minor key. The grand staff features a complex accompaniment with sixteenth-note patterns. Dynamic markings include *ff* (fortissimo) at measure 392, *fp* (fortissimo piano) at measure 395, *cresc.* (crescendo) at measure 396, and *f* (forte) at measure 397.

398

Musical score for measures 398-403. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music is in a minor key. The bass staff has a melodic line with slurs, marked with *f* (forte) at measure 398. The grand staff provides harmonic accompaniment. At the end of measure 403, there is a marking for *f* 6067.

404

Musical score for measures 404-409. The system includes a bass line, a piano right-hand part, and a piano left-hand part. Dynamics include *ff*, *sf*, and *f*.

410

Musical score for measures 410-415. The system includes a bass line, a piano right-hand part, and a piano left-hand part. Dynamics include *sf*, *f*, and *p*.

416

Musical score for measures 416-421. The system includes a bass line, a piano right-hand part, and a piano left-hand part. Dynamics include *cresc.* and *f*.

422

Musical score for measures 422-429. The system includes a bass line, a piano right-hand part, and a piano left-hand part. Dynamics include *ff*.

430

Musical score for measures 430-437. The system includes a bass line, a piano right-hand part, and a piano left-hand part. Dynamics include *sf* and *sfz*.

6067

436

ff sf sf

442

p pp

451

fp sf sf sf sf

459

p p sf decresc. pp f

466

sf p p f

4067

Detailed description: This page of a musical score contains six systems of music, each with a measure number in a box at the beginning. The systems are numbered 436, 442, 451, 459, and 466. Each system consists of a single bass staff and a grand staff (treble and bass staves). The music is written in a key with two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature. The notation includes various dynamics such as *ff*, *sf*, *p*, *pp*, *fp*, *decresc.*, and *f*. There are also articulation marks like accents and slurs. The piece concludes with a double bar line and the number 4067 at the bottom center.

471

471

sf *p* *f*

This system contains measures 471 through 475. The bass line features a melodic line with slurs and dynamic markings of *sf* and *p*. The treble line has a rhythmic accompaniment with a dynamic marking of *f*.

476

476

sf *p* *sf* *p* *pp*

p *f* *fp* *pp*

This system contains measures 476 through 483. The bass line has a melodic line with slurs and dynamic markings of *sf*, *p*, *sf*, *p*, and *pp*. The treble line has a rhythmic accompaniment with dynamic markings of *p*, *f*, *fp*, and *pp*.

484

484

pp *ff*

pp *ff*

This system contains measures 484 through 494. The bass line has a melodic line with slurs and dynamic markings of *pp* and *ff*. The treble line has a rhythmic accompaniment with dynamic markings of *pp* and *ff*.

495

495

sf *sf*

This system contains measures 495 through 501. The bass line has a melodic line with slurs and dynamic markings of *sf* and *sf*. The treble line has a rhythmic accompaniment with dynamic markings of *sf* and *sf*.

502

502

sf *sf* *ff*

sf *sf* *ff*

This system contains measures 502 through 507. The bass line has a melodic line with slurs and dynamic markings of *sf*, *sf*, and *ff*. The treble line has a rhythmic accompaniment with dynamic markings of *sf*, *sf*, and *ff*.

Allegro

p *sf* *f*

5

sf *p* *fp*

10

fp *f* *sf*

14

f *p*

19

f *sf*

23 57

Measures 23-26. The score is in G major and 3/4 time. Measure 23 starts with a piano (*p*) dynamic. Measure 24 features a fortissimo (*ff*) dynamic. The music consists of a complex piano accompaniment with many sixteenth notes and a single melodic line in the right hand.

27

Measures 27-30. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern. Measure 28 has a piano (*p*) dynamic. The right hand has a melodic line with some grace notes.

31

Measures 31-34. Measure 31 has a pianissimo (*pp*) dynamic. Measure 32 has a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment features a consistent eighth-note pattern, while the right hand has a melodic line with trills.

35

Measures 35-39. Measure 35 has a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment continues with eighth notes, and the right hand has a melodic line with trills.

40

Measures 40-43. The piano accompaniment continues with eighth notes, and the right hand has a melodic line with trills.

45

Measures 45-48. The score is in G major and 4/4 time. It features a piano (*p*) dynamic. The right hand has a melodic line with slurs, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of eighth notes.

49

Measures 49-51. The score continues in G major and 4/4 time. The dynamic is mezzo-forte (*mf*). The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand plays a rhythmic accompaniment of eighth notes.

52

Measures 52-54. The score continues in G major and 4/4 time. The dynamic is piano (*p*). The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand plays a rhythmic accompaniment of eighth notes.

55

Measures 55-57. The score continues in G major and 4/4 time. The dynamic is piano (*p*). The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand plays a rhythmic accompaniment of eighth notes.

58

Measures 58-60. The score continues in G major and 4/4 time. The dynamic is piano (*p*). The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand plays a rhythmic accompaniment of eighth notes.

6067

Musical score for a piano piece, measures 61-77. The score is written in treble and bass clefs, with dynamic markings including *p*, *sf*, and *f*.

Measures 61-63: Bass clef has a melodic line with a slur. Treble clef has a complex rhythmic pattern with slurs and accents. Bass clef has a rhythmic accompaniment.

Measures 64-67: Bass clef has a melodic line with a slur. Treble clef has a complex rhythmic pattern with slurs and accents. Bass clef has a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *p*, *sf*, and *fp*.

Measures 68-72: Bass clef has a melodic line with a slur. Treble clef has a complex rhythmic pattern with slurs and accents. Bass clef has a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *p*, *sf*, and *sf*.

Measures 73-77: Bass clef has a melodic line with a slur. Treble clef has a complex rhythmic pattern with slurs and accents. Bass clef has a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *sf*, *f*, and *sf*.

82

Musical score for measures 82-86. The system consists of three staves: a bass staff, a grand staff (treble and bass clefs), and a bass staff. The music is in a key with one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'sf' (sforzando) in several places. The notation includes eighth and sixteenth notes, often beamed together, and some slurs.

87

Musical score for measures 87-91. The system consists of three staves: a bass staff, a grand staff, and a bass staff. The music continues with similar rhythmic patterns and dynamics, marked 'sf' throughout. There are some slurs and accents.

92

Musical score for measures 92-94. The system consists of three staves: a bass staff, a grand staff, and a bass staff. The music features a long slur over the first two measures of the grand staff. Dynamics are marked 'sf'.

95

Musical score for measures 95-97. The system consists of three staves: a bass staff, a grand staff, and a bass staff. The music features a long slur over the first two measures of the grand staff. Dynamics are marked 'p' (piano) in the bass staff.

98

Musical score for measures 98-101. The system consists of three staves: a bass staff, a grand staff, and a bass staff. The music features a long slur over the first two measures of the grand staff. Dynamics are marked 'p' (piano) in the bass staff.

102 01

107

111

114

118

121

p *sf*

This system contains measures 121-124. It features a piano accompaniment with a complex, rhythmic pattern in the right hand and a more melodic line in the left hand. The piano part includes a dynamic marking of *p* (piano) at the beginning and *sf* (sforzando) later in the system.

125

p

This system contains measures 125-128. The piano part continues with its intricate rhythmic texture, marked with *p* (piano). The right hand features a series of sixteenth-note passages.

129

This system contains measures 129-132. The piano part maintains its rhythmic complexity, while the right hand has a more melodic and arpeggiated texture.

133

p

This system contains measures 133-136. The piano part continues with its rhythmic pattern, marked with *p* (piano). The right hand features a melodic line with some grace notes.

137

f

This system contains measures 137-140. The piano part continues with its rhythmic pattern, marked with *f* (forte). The right hand features a melodic line with some grace notes.

140 63

p *f* *sf* *sf*

143

p *p*

147

p

150

p *p* *sfp*

158

sfp *sf* *pp*

6067

163

mf

pp mf sf

This system contains measures 163 through 167. It features a single melodic line in the bass clef and a piano accompaniment in the grand staff. The piano part consists of a steady eighth-note pattern in the left hand and a more complex rhythmic pattern in the right hand. Dynamic markings include *mf*, *pp*, *mf*, and *sf*.

168

f sfp

This system contains measures 168 through 172. The melodic line continues in the bass clef. The piano accompaniment maintains the eighth-note pattern. Dynamic markings include *f* and *sfp*.

173

f sf sf sf sf

This system contains measures 173 through 177. The melodic line continues in the bass clef. The piano accompaniment features a more active right hand with chords and eighth notes. Dynamic markings include *f* and *sf*.

178

sf f sf f sf f

This system contains measures 178 through 182. The melodic line continues in the bass clef. The piano accompaniment is highly rhythmic with many chords. Dynamic markings include *sf* and *f*.

183

f p

This system contains measures 183 through 187. The melodic line continues in the bass clef. The piano accompaniment features a more active right hand with chords and eighth notes. Dynamic markings include *f* and *p*.

188 65

193

198

203

208

5. Бетховен, (Клавир)

6067

The image displays a page of musical notation for a piano piece, identified as Beethoven's Piano Sonata No. 10, Op. 10, No. 1. The score is written for piano and consists of five systems of music, each with a grand staff (treble and bass clefs). The first system (measures 188-192) features a forte (*sf*) dynamic. The second system (measures 193-197) includes a fortissimo (*sf*) dynamic followed by a piano (*p*) dynamic. The third system (measures 198-202) is marked piano (*p*) and includes trills (*tr*). The fourth system (measures 203-207) is marked piano (*p*). The fifth system (measures 208-212) is also marked piano (*p*). The page number 81 is in the top right corner, and the number 6067 is at the bottom center. The text '5. Бетховен, (Клавир)' is at the bottom left.

212

mf p

This system contains measures 212 to 215. It features a piano accompaniment with a steady eighth-note pattern in the left hand and a more complex melodic line in the right hand. The dynamics are marked *mf* and *p*.

216

This system contains measures 216 to 218. The piano accompaniment continues with a consistent eighth-note texture. The right hand has a melodic line with some grace notes. The dynamics are *mf* and *p*.

219

This system contains measures 219 to 221. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes. The right hand has a melodic line with some grace notes. The dynamics are *mf* and *p*.

222

This system contains measures 222 to 224. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern. The right hand has a melodic line with some grace notes. The dynamics are *mf* and *p*.

225

225 *p* *cresc.*

This system contains measures 225 to 227. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern. The right hand has a melodic line with some grace notes. The dynamics are *p* and *cresc.*

228

228

fp *p*

229

230

231

This system contains measures 228 to 231. It features a piano accompaniment with a complex, rhythmic texture in the left hand and a more melodic line in the right hand. The dynamic markings *fp* (fortissimo piano) and *p* (piano) are used throughout.

232

232

sf *p* *sf*

233

234

235

236

This system contains measures 232 to 236. The piano accompaniment continues with a dense, rhythmic pattern. The right hand has a more active melodic line. Dynamic markings include *sf* (sforzando) and *p*.

237

237

sf *sf* *sf* *sf*

238

239

240

This system contains measures 237 to 240. The piano accompaniment is highly rhythmic and dense. The right hand has a melodic line with some grace notes. Dynamic markings are consistently *sf*.

241

241

sf *sf* *sf* *sf*

242

243

244

This system contains measures 241 to 244. The piano accompaniment remains dense and rhythmic. The right hand has a melodic line with some grace notes. Dynamic markings are consistently *sf*.

245

245

sf *f* *f* *f*

246

247

248

This system contains measures 245 to 248. The piano accompaniment continues with a dense, rhythmic pattern. The right hand has a melodic line with some grace notes. Dynamic markings include *sf* and *f*.

249

249

f *ff*

250

f *ff*

This system contains measures 249 and 250. It features a piano accompaniment with a complex, rhythmic texture in the right hand and a more melodic line in the left hand. Dynamic markings include *f* and *ff*. The key signature has one sharp (F#).

251

251

p *cresc.*

fp *cresc.*

252

253

This system contains measures 251, 252, and 253. The piano accompaniment continues with a dense texture. Dynamic markings include *p*, *cresc.*, and *fp*. The key signature has one sharp (F#).

254

254

p

p (sub.)

255

256

This system contains measures 254, 255, and 256. The piano accompaniment features a consistent rhythmic pattern. Dynamic markings include *p* and *p (sub.)*. The key signature has one sharp (F#).

257

257

258

259

This system contains measures 257, 258, and 259. The piano accompaniment continues with a dense texture. The key signature has one sharp (F#).

260

260

f

261

262

This system contains measures 260, 261, and 262. The piano accompaniment continues with a dense texture. Dynamic markings include *f*. The key signature has one sharp (F#).

69

263

266

269

272

276

6067

70 250 *ten.* *ten.*
f *f* *p* *p*

255
f *p* *decresc.*

293
f *pp*

298
f *sf* *sf*

301
ff *sf* *sf* *sf* *sf* *ff*

OPUS 69.3.SONATI

Beethoven op.69 piyano ve viyolonsel sonatını “Pastoral Senfoni”si ile aynı anda yazmıştır.¹³ O dönemler birçok konser vermekte ününe ün katmaktaydı. Yakın arkadaşlarından ünlü viyolonsel ustası İ. Gleyhenstein’e ithaf edilen bu sonatı, seslenirken bizleri zaman zaman zaman göklerin engin derinliklerine zaman zaman da hüzünlü kederlere salar.(götürür).¹⁴Her ne kadar Beethoven dengesiz ve melankolik bir ruh haline sahip olsa da arkadaşları için eşsiz bir dosttu. O’nun arkadaşlarına verdiği değer ve bağlılık ithap ettiği eserlerden anlaşılır. 18 Haziran 1808’de Leipsig’te yaşayan ünlü nota naşiri Gotfrid Hertel’e içinde iki senfoni, ayin müzikleri, piyano ve viyolonsel sonatlarının bulunduğu bir sıra eserini verir ve eserler yayımlanmak üzere basıma konur. Yalnız Beethoven’in ufak bir ricası vardır. Op. 69.... Viyolonsel sonatı basılırken ilk sayfasına “L.V. Beethoven tarafından arkadaşı Viyolonsel ustası (Virtüözü) baron Gleyhenstein’e ithaf edilmiştir” yazılmalıdır.¹⁵¹⁶¹⁷

1809 yılının Nisan ayının ilk günlerinde ünlü müzik dergisi “İnter-Blattin” 8. sayısında derginin yazarı “Weiner Zeiting” müzikseverlere Beethoven’ın basılan eserlerinin hala daha satılmamış birkaç nüshasının bulunduğunu müjdeler.

Napolyon’un Viyana’yı kuşatması, çok sevdiği dostu Gleyhenstein’in adına ithaf ettiği sonattan haberi olmasına rağmen bir teşekkür dahi etmemesi Beethoven’ı türlü sıkıntılara sokar.¹⁸ Besteci olan biteni şöyle tanımları “son zamanlarda yaşadığımız olaylar o kadar büyük ve o kadar acı ki, 4 Mayıs’tan¹⁹ beri tek bir nota bile yazamadım. Etrafımda trompet ve atlıların ayak seslerinden başka hiçbir şey yok!²⁰

¹³ R. Rollen “Beethoven’ın Hayatı” kitabı yıl 1954 cilt7 sf: 29.

¹⁴ L.Nol “Beethoven’ın Hayatı ve Yaratıcılığı” kitabı yıl 1892 cilt 1-2 sf:459.

¹⁵ Beethoven’ın Mektupları “1.cilt”sf:288.

¹⁶ G.Kingsky’nin “Work Beethoven’s” kitabı sf:169.

¹⁷ G.Kingsky’nin “Das Work Beethoven’s” kitabı sf:164.

¹⁸ Beethoven’ın Mektupları “1.cilt” sf: 323.

¹⁹ 4 Mayıs 1809 Viyana’nın teslim oluşu.

²⁰ Beethoven’ın Mektupları “1.cilt” sf: 329.

Böyle bir zamanda Beethoven viyolonsel sonatını gözden geçirmek ister ve Hertel'e gazetede basılmak üzere bir mektup yazar. Mektubunda birçok hatasını büyük bir erdemle gözler önüne serer. Böyle bir şeyi döneminde kaç besteci yapmıştır.²¹

Sanatçıların bu sonatı yorumlarken Beethoven'ın yaşadığı olayları göz önünde bulundurmaları gerekir. Onun dramatikliği (draması) olayların istekli gelişimine ve bestecinin ani emosyonel yankılarına dayanır. Müziğin yoğun, coşkulu gelişimi şairane duyguların arka fona yayılması çok net hissedilir.

I. bölümün esas konusunu Sonat Allegrosu'nda uyumlu bir şekilde iki zıt ama aynı zamanda da birbirini tamamlayan enerjik bir tema vardır.

Esas konu anlatım itibariyle çok orjinaldir.²² Önce esas fikrin katkısız, temiz teması viyolonselde seslenir. Beethoven'ın birçok eserinde bulunan enstrüman monologlar burada da görülür. Ezgilerin melodisindeki tatlılık ana konuyu rahat çalma imkanı verir. 5'li aralıklar burada sık görülür. Bağlayıcı bölümde de karşımıza çıkan 5'liler yardımcı temanın karakteristik vurgusunu da belirtir. Aşırı yorumlama isteği küçük bir crescendoyla yükselir. Her iki enstrümandaki ana konu tekrarı esas olaylara şiirsellik katar. Bölümlerin karakteristik özellikleri forte, sfortzando, triollere doğru yorumlanışına bağlıdır. Esas konudan farklı olarak gelişen yardımcı konunun ruh hali değişkendir. Bu değişkenlik la minore geçişle başlar. Yardımcı konunun ilk bölümünün teması romantik ve hayalperest çizgiler taşır. Eşlikteki ayrı ayrı cümlelerin yorumu müzikal içeriğin çizgilerini belirler.

Yardımcı konunun ikinci bölümü daha çok diğer bölümleri andırır. Daha ilk cümlesindeki 6'lı aralık adeta ana konunun başlangıcını anımsatır. Burada piyanist için dikkat edilmesi gereken bir nokta var. Bu nokta çalıştaki diksiyondur. Beraberlik, uyum burada çok önemli. (Özellik viyolonsel in orta ses aralığındaki teması) Temalara yakın olan kısımlarda çizgilerin benzerliği dikkat

²¹ Beethoven'ın Mektupları "1.cilt" sf: 337.

²² Y.Sigeti'nin Hatıralarından "Kemancının Yazdıkları" sf:275.

çekicidir. Rubato ve tempoların belirsiz yavaşlaması, *legatissimo*'nun müzikal eğilimi esere bambaşka duygular katar. Bağlayıcı konudan yardımcı konuya geçiş markatoların dakikliği, sefortzandoların bolluğuyla hareketlenir. V.L. Protopopov bir yazısında bu bölüm hakkında şunları söylemektedir.²³

“Yardımcı konu, temelini ana konunun çeşitli şekillerde gelişmesinden alır. (fadiyez, minor, sol major, si minor, dodiyez minor) Her gelişmede olaylar da farklı gelişir. Her gam kendi uslûbunu ortaya koyar. Başlangıçtaki baskın motif miminorla doruğa ulaşır. Piyanonun serbest girişiyle viyolonseldeki onaltılıkların heyecanı kuvvetli fortisismayla lirik bir duygu patlaması ortaya sunar. Viyolonsel ve piyanonun acı yakarışı beklenmedik bir anda yerini tamamen zıt duygulara bırakır. Bu da III. Viyolonsel sonatına has bir tarzdır.”

Ünlü Alman besteci Beethoven Op.69 III. Viyolonsel sonatına insan dünyasını ve olayların insanlar üzerindeki etkilerini ön plânda tutarak eseri yaratmıştır. Bu eser coşkulu diyaloglar, felsefi monologlar, ama bir o kadar da lirik düşünceler taşır.

Birinci bölümün dramatikliği tamamen sonatı yorumlarken ifade edilen aksentlerde gizlidir. Karmaşık duyguların güçlenmesi sadece reprizde değil, kodada da görülür. Dramatikliğin değişkenliğini yansıtan subitolarla fortissimo-piyanissimo'lar bestecinin eser üzerindeki senfoni kavramını ortaya koyar.

Bu eserin yorumunun bir başka çeşidi daha vardır. Duyguların karmaşık değil de sanki birbirini tamamıyormuşçasına, sakın bir tavırla yorumlanması... Bu yorum tarzı son 12 ölçüdeki *meno mosso*'nun ne kadar da tam yerinde kullanıldığını gösterir. İlimliliği pekiştirir ve bir sonraki kanonik'te ılımlı ifade yerini aksentli acılı ifadeye bırakır.

1. Bölümün iki farklı yorumu önemsenmeyecek türden değil. Her ikisi de dünyaca kullanılan ve tanınıp tutulan yorumlardır.

²³ V.L.Protopopov “Müzikal Formun Prensipleri” kitabı.

Tekrar eserin analizine geri döndüğümüzde reprizde ana konunun sadece bir kez yer aldığı gözden kaçmaz. Eşlikte ortaya çıkan trillerle esas konu yumuşar ve daha sakin bir ruh hali içine girer. Birinci bölümdeki lirik tema güçlenerek esas konuyu yardımcı konuyla duygusal olarak yakınlaştırır.

Kodanın formuna şöyle bir baktığımızda gamın subdominant perdesine geçtiği görülür. Fakat bu geçiş kısa sürer. Koda yine eserin gamında devam eder. V.L.Protopopov koda hakkında şunu der. “Sıkıştırmalar Beethoven’de olayın kanıtlama ve genelleştirme gücüdür.²⁴ Bu düşünceye göre kodanın yorumu da değişir. Esas konunun ilk çalışmada enstrümanların sessizliği (piyanoda sol pedal, viyolonselde senza vibrato daha sonra sıcak ve bol renk yelpazesiyile enstrümanların diyalogları anlamlaşır. (5. ve 9. ölçüler) Bir sonraki crescendo ve piyano nüanslarındaki triller yoruma yüksek espressivo katar. Fakat aceleci davranmamak lazım. Çünkü besteci esas konunun doruk noktasına yavaş yavaş, ciddiyetle artan bir gerilim içerisinde adeta nabzın tutulmasını yaratmak istemiştir.

Ana konu beş sesli unisonla daha kuvvetli ve onaylayıcı tavır içine girmelidir. Bu tavır viyolonselcide dolgun detaşe ve eşlikte legato-piyanoyla ifade edilir.

Tüm bölümlerde olduğu gibi kodada da olayın parlaklığı küçük bir duraksamadan sonra duygusal ve kararsızlığa geçerek değişir. Piyanistin ruh halinin değişikliği piyanissimoyla, viyolonselcinin koyu ses tonunu küçük tenuti’lerle gösterilir.

Scherzo; Beethoven’ın eserlerinde sıklık karşımıza çıkar. (op.24 Famaor piyano, keman sonatı, op.1 mibemol major, op.2 sol major, op.69 piyano viyolonsel sonatı vb.) Scherzo’lar besteci için rahatla anı olarak yorumlanır. Akıllı ve neşeli karaktere sahip olan bu bölüm bizi, yavaş bölümlerin genişliği, olayların parlaklığına göre 1.bölümün allegrosundan geri kalmaz ve dramatik gerilimin doruk noktası haline gelir. Scherzo’nun bu kadar büyük bir anlam taşıması belki

²⁴ V.L.Protopopov “Müzikal Formun Prensipleri” kitabı sf: 190.

de bestecinin op.69 III. Piyano-viyolonsel sonatı hakkında “Büyük sonat” demesinden anlaşılabilir.

Beethoven’ın diğer scherzoları gibi Allegro Molto da karmaşık üç hisseli form şeklinde yazılmıştır. (A-B-A-B-A) L.V.Protopopov bu noktada şöyle der: “Beethoven tekrarlarında üçlülerin tekrarını çıkarırdı.”²⁵

Bestecinin op.67 5. dominor senfonisinin scherzosu, form itibariyle op.69 III. Piyano-viyolonsel sonatının scherzosunun hatırlatır. Ostinato’nun orijinal ritmi müzikal düşüncenin aktifliğini ve anlatım sürecinin devamlılığını anlatır. Her iki eserdeki Allegrolar içlerinde Beethoven’ın scherzolarında çok az kullandığı minor ezgileri barındırır. Bu da içeriğin dramatikliğini kuvvetlendirir. Böylece 3. viyolonsel sonatının scherzo içeriğinde enstrümanların seslerin birbirine karışması ve birbirlerine karşı koymalarından kaynaklanan isyankâr bir karakter ortaya çıkar.

Scherzo’nun bir başka ritmik nabza dayanır. Müzik serbestlikten mahkum ama bir o kadar da dramatiktir. Suslar büyük bir rol oynar.

Bir de adeta sürekli bir zirveye çıkış, zirve ve zirveden iniş süreci görülür. Urtext’i inceleyenler bilirler ki scherzo, Beethoven’ın piyano partisinde kendi elleriyle aplikatürü gösterdiği tek sonatıdır. Belki de bu o zamanlar yeni kullanılan “parmak değiştirme” yönteminin ortaya çıkmasına sebep olabilir.

Girişin ana konusunun müzikal karakteri belirttiğimiz gibi viyolonselde dolgun detaşe ve piyanoda non Legato ile güçlenir. Nüansların etkileyici ve dakikliği, inişli çıkışlı çizgisi (piyano-forte-piyano) özellikle eser yorumlanırken dikkate alınması gereken unsurlardır. (faktörlerdir).²⁶

Orta bölümün (gelişmenin) ritmik nabzı tutulmalı, staccatolar tane tane ve adeta neşeli bir atmosfer yaratmalıdır. Bu bölümde ana konuya nazaran nüanslar

²⁵ V.L.Protopopov “Müzikal Formun Prensipleri” kitabı sf:271.

²⁶ H.M. Corredor’un “Pablo Cazals ile Sohbetler” kitabı yıl 1960 sf:239.

gittikçe yükselir. (piyano-crescenda-forissimo) Son bölümde ortaya çıkan sforzandoları iyi belirtmek gerekir.

Scherzonun ani çıkışı Adagio Cantabilenin kısa olmasına karşılık anlamının önemliliği içerdiği modülasyondan kaynaklanır.²⁷

Allegro Vivace'nin zarif oluşu, esnek cümlelerin yumuşak bitişi, olayların şeffaflığı, bağlayıcı bölümdeki geçişlerin inci gibi sıralanışı bizlere Mozart'ın orkestra sonatlarını hatırlatır.

Yardımcı konunun tekrarı ve kodası duygusal kararsızlığa bürünmüş durumdadır. Karakteristik olarak doğaçlama içeren ezgi ana konunun küçük motiflerini de içinde barındırır. Formun bütün bölümlerinde ortaya çıkan müzikal içerik, bitirici karakter görevini üstlenir. Yardımcı konunun ikili entonasyonları ana konunun alışılmış parlaklığını yok eder. Finalde olayların gerilmesine tek neden zıtlıktır.

Eserin içinde bulunduğu döngüyü şöyle betimleyebiliriz: Yaşam gücünün yükselişi birden bire alçalıp ruh halinin kararsızlığı sakin dünya görüşüyle yer değiştirir. Müzikal olayların ışık ve gölgeleri (belirtildiği gibi forte- piyano değişimleri) hakim sforzandolar, serbest vurgular, dolce ile yaşama bir davettir.

Sonatin içeriği hakkında bir şeyler söylemek gerekirse amaç enstrümanların müzikal-dramatiklik yönünden karşı karşıya gelmelerinden çok bilakis bütünleştirmektir. Yorumcuların amacı ise bestecinin önerisini göz ardı etmemek, istenilenleri saygıyla uygulamaktır.

²⁷ B.k.z. V.L.Protopopov'un "Beethoven'ın Müzikal Formunun Prensipleri" kitabı sf:319-321.

p dolce
Allegro ma non tanto

9

cresc. *f* *p*

14

p

21

cresc. *f* *ad libitum* *dolce*

26

sf *sf* *sf* *sf dim.* *p*

sf *sf* *sf dim.* *p*

0067

72 30

f

3

34 34

p

p

40 40

f

48 48

f

55 55

f

9667

62 70

pizz.
f *tr* *sf* *sf*
f *sf* *sf* *sf*
3

68 arco tr

sf *sf* *sf* *sf* *sf* *sf* *f* *tr*
sf *sf* *sf* *sf* *f*
f

72 tr

tr
tr
3

76 pp

pp
ff *dim.* *pp*
ff *pp*
3 3

80 f

f
f
3

7/4 84

ff

tr

89

p dolce

95

cresc.

101

espressivo

tr

107

tr

Ossia:

3

3

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music for piano and bassoon. The key signature is two sharps (F# and C#) and the time signature is 7/4. The first system (measures 84-88) features a forte (*ff*) dynamic with a bassoon line containing trills and a piano accompaniment with triplets. The second system (measures 89-94) is marked *p dolce* and includes first and second endings. The third system (measures 95-100) is marked *cresc.* and shows a piano accompaniment with a steady eighth-note pattern. The fourth system (measures 101-106) is marked *espressivo* and features trills in the bassoon line. The fifth system (measures 107-112) includes an *Ossia* section with triplets in the piano accompaniment.

111

115

119

122

125

Ossia:

129

pp

133

cresc.

137

f dim. pp

145

pp cresc. fp dolce

153

p

157

161

cresc. *f* *ad libitum*

165

sf sf f sf sf dim. p cresc.

sf sf sf dim. p cresc.

169

f

173

p *p* *p*

78
150

Musical score for measures 150-155. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex texture with sixteenth-note runs in the right hand and a steady eighth-note bass line in the left hand.

156

Musical score for measures 156-161. The piano accompaniment continues with intricate sixteenth-note patterns in the right hand and a consistent eighth-note bass line in the left hand.

192

Musical score for measures 192-197. This system introduces trills (tr) in the vocal line and the piano's right hand. The piano accompaniment maintains its rhythmic intensity.

198

Musical score for measures 198-203. This system includes dynamic markings such as *f* and *sf*, and performance instructions like *pizz.* (pizzicato) and *tr* (trill). The piano part features triplets in the right hand.

204

Musical score for measures 204-209. The piano accompaniment continues with a driving eighth-note bass line and sixteenth-note figures in the right hand.

208 arco *f* *f* *tr*

211

214 *ff* *dim.* *pp* *ff* *dim.* *pp*

217 *f* *f*

221 *ff* *tr* *tr* *sf* *sf*

6067

226

p dolce *dim.* *pp*

p dolce *dim.* *pp*

234

tr *tr* *tr* *tr*

pp

241

cresc. poco a poco

3 cresc. poco a poco

246

250

ff *sempre ff*

ff *sempre ff*

255

p *pp*

263

p

266

dim. *dim.*

270

pp *pp* *sempre pp*

274

f *tr* *tr* *f*

Scherzo

Allegro molto

p

p

p

Measures 1-11 of the Scherzo. The piece is in 3/4 time and begins with a piano (*p*) dynamic. The right hand features a complex melodic line with frequent triplets and fourths. The left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and single notes.

12

p

f

p

f

p

f

Measures 12-24. The music continues with dynamic contrasts, alternating between piano (*p*) and forte (*f*). The right hand maintains its intricate melodic patterns, while the left hand's accompaniment becomes more active.

25

f

p

p

Measures 25-36. This section features a forte (*f*) dynamic in the right hand, with a piano (*p*) dynamic in the left hand. The right hand's melodic line is highly technical, involving many triplets and fourths.

37

cresc.

cresc.

Measures 37-49. The music builds in intensity, marked with *cresc.* (crescendo) in both hands. The right hand plays a dense texture of chords and moving lines, while the left hand provides a steady accompaniment.

50

f

p

f

p

Measures 50-58. The piece concludes with a final section marked *f* (forte) in the right hand and *p* (piano) in the left hand. The right hand features a melodic line with triplets and fourths, ending with a flourish.

63

Musical score for measures 63-73. The system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more active right hand with various rhythmic patterns.

74

Musical score for measures 74-83. The system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more active right hand with various rhythmic patterns. Dynamics include *cresc.* and *f*.

84

Musical score for measures 84-91. The system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more active right hand with various rhythmic patterns. Fingerings are indicated with numbers 1-4.

92

Musical score for measures 92-99. The system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more active right hand with various rhythmic patterns.

100

Musical score for measures 100-107. The system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more active right hand with various rhythmic patterns. Dynamics include *dim.*, *p*, and *sempre più p*. Fingerings are indicated with numbers 1-3.

110

dolce

sempre p

121

sempre p

dolce

132

sempre p

sempre p

141

cresc.

f

fp

cresc.

f

p

155

cresc.

p

cresc.

196

196-203

f

This system contains measures 196 through 203. The bass line features a continuous sixteenth-note pattern. The right hand has a melodic line with a large slur over measures 196-197 and a series of chords and eighth notes thereafter. The left hand provides harmonic support with chords and eighth notes. A dynamic marking of *f* is present.

178

178-191

sf sf sf dim. P più P PP

This system contains measures 178 through 191. The bass line has a steady eighth-note accompaniment. The right hand features a melodic line with slurs and dynamic markings: *sf*, *dim.*, *P*, *più P*, and *PP*. The left hand has a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes. Fingering numbers 3 and 4 are visible.

192

192-203

sf

This system contains measures 192 through 203. The bass line is mostly rests. The right hand has a melodic line with slurs and dynamic markings: *sf*. The left hand has a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes.

204

204-216

p P f P f

This system contains measures 204 through 216. The bass line has a melodic line with slurs and dynamic markings: *p*, *P*, *f*, *P*, *f*. The right hand has a melodic line with slurs and dynamic markings: *p*, *f*, *P*, *f*. The left hand has a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes.

217

217-228

p f P

This system contains measures 217 through 228. The bass line has a melodic line with slurs and dynamic markings: *p*, *f*, *P*. The right hand has a melodic line with slurs and dynamic markings: *p*, *f*, *P*. The left hand has a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes.

229

229

p

cresc.

This system contains measures 229 to 238. It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano part begins with a *p* dynamic and includes a *cresc.* marking. The vocal line has a long melodic phrase with a slur.

239

239

cresc.

f

f

STIR

This system contains measures 239 to 248. The piano part features a rhythmic accompaniment with the word "STIR" written below the notes. Dynamics include *cresc.* and *f*. The vocal line continues with a melodic line.

249

249

p

p

This system contains measures 249 to 258. The piano part includes fingerings (1, 4, 3, 4, 3) and a *p* dynamic. The vocal line has a melodic phrase with a slur.

260

260

This system contains measures 260 to 269. It features a vocal line and a piano accompaniment with a consistent rhythmic pattern.

269

269

cresc.

cresc.

f

f

This system contains measures 269 to 278. The piano part includes fingerings (4, 3, 4, 3, 4, 3) and dynamics *cresc.* and *f*. The vocal line continues with a melodic line.

278

286

295

dim. *p* *sempre più P*

306

dolce *sempre p*

316

sempre p *dolce*

329

sempre p

sempre pp

334

cresc.

cresc.

p

345

f

fp

f

p

354

p

cresc.

cresc.

362

f

f

371

sf sf sf dim.

381

p più p pp

393

p sf p

403

p f p f

414

p f p

425

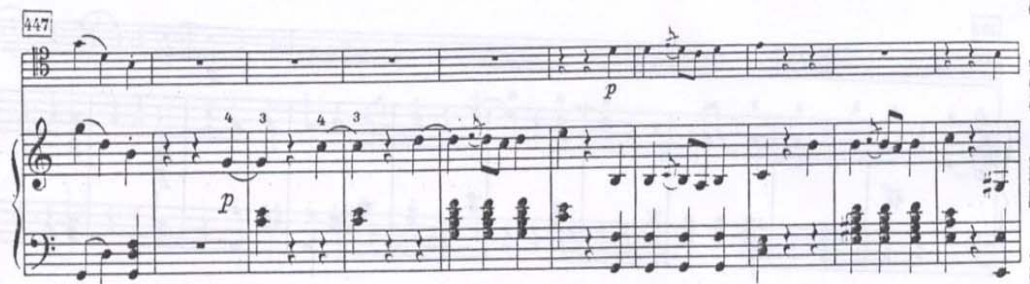
p *cresc.*

436

f *f* 1

447

p 4 3 4 3

457

466

cresc. *f* 4 3 4 3 4 3 4 3 4 3

475

482

489

496

508

Adagio cantabile

p *cresc.* *tr*

7

p *tr* *p dolce*

13

cresc. *p* *ad libitum*

19

pp *Allegro vivace* *cresc.*

pp *cresc.*

24

f *p* *dolce*

f *p*

29

cresc.

cresc.

34

p

p

37

cresc.

cresc.

40

f

ff

44

dolce

p

pp

51

51

cresc. *p* *cresc.*

cresc. *p* *cresc.*

Musical score for measures 51-58. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has two sharps (F# and C#). The vocal line starts with a rest, then has a melodic phrase with dynamics *cresc.*, *p*, and *cresc.*. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the left hand and chords in the right hand, with dynamics *cresc.*, *p*, and *cresc.*.

59

59

f *p*

f *p*

Musical score for measures 59-62. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has two sharps. The vocal line starts with a rest, then has a melodic phrase with dynamics *f* and *p*. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the left hand and chords in the right hand, with dynamics *f* and *p*.

63

63

cresc.

cresc.

Musical score for measures 63-65. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has two sharps. The vocal line starts with a rest, then has a melodic phrase with dynamics *cresc.*. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the left hand and chords in the right hand, with dynamics *cresc.*.

66

66

Musical score for measures 66-68. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has two sharps. The vocal line starts with a rest, then has a melodic phrase. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the left hand and chords in the right hand.

69

69

ff *fp*

ff *fp*

Musical score for measures 69-72. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has two sharps. The vocal line starts with a rest, then has a melodic phrase with dynamics *ff* and *fp*. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the left hand and chords in the right hand, with dynamics *ff* and *fp*.

73

1. *p* *dolce* 2.

76

81

pp *cresc.* *cresc.*

87

f *ff*

91

5...

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music, each with a measure number in a box at the beginning. The first system (measures 73-75) features a violin part with two first endings and a piano accompaniment. The second system (measures 76-80) shows a violin part with a melodic line and a piano accompaniment with a 'p' dynamic. The third system (measures 81-86) includes a violin part with a 'cresc.' marking and a piano accompaniment with 'pp' and 'cresc.' markings. The fourth system (measures 87-90) features a violin part with 'f' and 'ff' dynamics and a piano accompaniment with 'ff' dynamics. The fifth system (measures 91-95) shows a violin part with a '5...' marking and a piano accompaniment with complex rhythmic patterns.

95

Musical score for measures 95-97. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex rhythmic pattern with sixteenth notes and chords.

98

Musical score for measures 98-102. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *dim.* and *p*. The piano part has a dense texture with many sixteenth notes.

103

Musical score for measures 103-109. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *pp* and *ritard.*. The piano part has a steady eighth-note accompaniment.

111

Musical score for measures 111-114. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *p* and *a tempo*. The piano part has a steady eighth-note accompaniment.

115

Musical score for measures 115-118. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. Dynamics include *cresc.*. The piano part has a steady eighth-note accompaniment.

118

f *p* *dolce*

121

dolce

125

cresc. *p*

128

cresc. *cresc.*

132

136

f *f* *ff*

139

dolce *p* *pp*

145

cresc. *p* *cresc.* *p*

153

cresc. *f* *p* *cresc.* *f* *p*

158

161

cresc.

cresc.

164

ff

ff

167

dolce

fp

dolce

173

tr

tr

tr

179

f

fp

f

184

184

p

p

p

This system contains measures 184 through 188. It features a single melodic line in the bass clef and a piano accompaniment in the grand staff. The piano part consists of a steady eighth-note pattern in the left hand and a more complex, flowing line in the right hand. A dynamic marking of *p* (piano) is present in the first measure of the bass line and the first measure of the piano accompaniment.

189

189

cresc.

cresc.

This system contains measures 189 through 193. The melodic line in the bass clef continues with a similar eighth-note pattern. The piano accompaniment in the grand staff shows a clear crescendo, with the right hand playing a series of chords and the left hand maintaining the eighth-note accompaniment. Dynamic markings of *cresc.* (crescendo) are placed above the bass line and to the right of the piano accompaniment.

194

194

p

cresc.

cresc.

This system contains measures 194 through 196. The melodic line in the bass clef has a few rests. The piano accompaniment continues with the eighth-note pattern. A dynamic marking of *p* is placed above the bass line. Crescendo markings (*cresc.*) are placed above the bass line and to the right of the piano accompaniment.

197

197

This system contains measures 197 through 199. The melodic line in the bass clef is mostly silent. The piano accompaniment in the grand staff continues with the eighth-note pattern in the left hand and a complex line in the right hand.

200

200

This system contains measures 200 through 202. The melodic line in the bass clef has a few notes. The piano accompaniment continues with the eighth-note pattern in the left hand and a complex line in the right hand.

Musical score system 1, measures 197-200. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The key signature is two sharps (F# and C#). The music features a melodic line in the bass staff and a complex, rhythmic accompaniment in the grand staff. A dynamic marking of *f* (forte) is present at the beginning of the system.

Musical score system 2, measures 201-205. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The key signature is two sharps. The music continues with a melodic line in the bass staff and a complex accompaniment in the grand staff. Dynamic markings of *ff* (fortissimo) are present in both the bass and grand staves.

Musical score system 3, measures 206-211. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The key signature is two sharps. The music features a melodic line in the bass staff and a complex accompaniment in the grand staff. Dynamic markings of *dim.* (diminuendo) are present in both the bass and grand staves.

Musical score system 4, measures 212-214. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The key signature is two sharps. The music continues with a melodic line in the bass staff and a complex accompaniment in the grand staff.

Musical score system 5, measures 215-218. The system consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The key signature is two sharps. The music features a melodic line in the bass staff and a complex accompaniment in the grand staff. Dynamic markings of *pp* (pianissimo), *cresc.* (crescendo), and *f* (forte) are present in both the bass and grand staves.

OP.102 IV PİYANO-VİYOLONSEL SONATI

Viyana kongresinin bayram tatili sona ermiştir. Hilekâr hükümetin kararları Avrupa'nın havasını gittikçe bakan Getlerni'nin tepkisi Beethoven'a bir kıyaslama imkanı tanımıştır.²⁸ Yorumunda “Bizi ilerde nelerin beklediğini bilmiyoruz” demiştir.²⁹ Bu dönemler yazdığı eserler(Op.69. “Velligtonun zaferi” veya “Viktoria yakınlarında savaş” senfonik piyesleri, “Şanlı An” kantatı) hep bir vatanseverlik duygusu taşır. Fakat kazandığı başarı uzun sürmez, besteci yalnızlık ve zorluklara geri döner. Yeni çıkan isimler ve müzikal akımlardan dolayı eleştirmenlerin “Mozart ve Beethoven³⁰ beğenilmeyen, gözden düşmüş” gibi sözler kullanması da bestecinin kendin kabuğuna çekilmesinde önem rol oynak Bu söylentiler ne yazık ki gerçektir. 1820’de “Wiener Zeitung” şöyle yazmaktadır: Mozart ve Beethoven’ın bir sıra konser programları iptal edilmiştir.³¹

Beethoven’ın hastalığının iyice ilerlemei sahnelerden uzaklaşmasına ve insanlarla yazarak iletişim kurmasına neden olmuştur. O zamanlar hayranları bestecinin hastalığına üzülüp Viyana’yı terk bile etmişlerdir. Arkadaşlarından K. Likhovsky, F.Lobkovich ve V.Krumphol ölmüş; F.Riss İngiltere’ye taşınmış, Şupponsig quartet çalışmalarını durdurmuştur. “Söylemek gerekirse şu koskoca şehirde yapayalnızım ve sevdiğilerimden uzak yaşamaya mahkumum”³² (sahneler ve hayranlarından) sözleri bestecinin hazin yalnızlığıdır.

Beethoven’ın müzik arşivindeki yazılara bakacak olursak op.102 IV piyano-viyolonsel sonatının tarihinin Nisan (815 olduğunu görürüz.³³ Daha da ayrıntıya incele olursak sonatlarının 1.si (do major) temmuz sonunda, 2.si ise (re major)1815’in Ağustos ayının başlarında bitmiş olduğunu görürüz. Bestecinin hatıralarında her iki sonatın M.Eurdodi’ye ithaf edildiğine dair not bulunmasına rağmen, notalar basıldığında eserin ilk sayfasında “piyano ve viyolonsel için

²⁸ B.k.z. Beethoven’ın Mektupları Yıl 1812-16 sf: 374.

²⁹ Beethoven’ın Mektupları “2.cilt” sf:394.

³⁰ R.Rollan “Beethoven’ın Hayatı” kitabı cilt sf:37.

³¹ V.D. Korganov “Beethoven’ın Etüt Biografisi” yıl 1909-1910 sf:572.

³² Beethoven’ın Mektupları “2.cilt” sf:272.

³³ N.L. Fleshman’ın “Önsöz ve Müsahibeler” kitabı sf: 12 ve 294.

sonatlar L. Van Beethoven” yazılmıştır.³⁴ Fakat 2 yıl sonra 1819’da sonatlar tekrar basılırken bu hata düzeltilmiş, yerine “Düşes M. Eurdodi’ye ithaf edilmiştir” diye yazılmıştır.³⁵ Böyle bir karışıklığın nedeni ne olabilirdi? sorusunu cevabı bestecinin hayatındaki bazı kesitlerden ortaya çıkabilir. (Açıklığa kavuşabilir).

Belki de Beethoven’ın çok sevdiği arkadaşına yazdığı bu mektup her şeyi açıkça anlatabilir:

“Sevgili arkadaşım bana gönderdiğin mektubu okudum. Küslüğü bir kenara bırakıp arkadaşlığımıza kaldığımız yerden devam etmeyi seve seve kabul ediyorum”.

1815’in yazında İngiltere filarmoni topluluğunun Viyana’ya gelişi besteciye heyecanlandırmış ve op.102 piyano-viyolonsel sanatını yeniden düzenlemesine etken olmuştur. Yaptığı yeni düzenlemeyi Filarmoni Orkestrası’nın banilerinden biri olan Charlz Nitt’e ithaf etmiştir ve elyazması kopyasını kendisine vermiştir. Fakat Charlz Nitt beklediği ilgiyi O’na göstermemiş ve önemsememiştir. Daha sonra Nitt’in özür dilediğini Beethoven’ın şu sözlerinden anlaşılır. “sizin samimi itiraflarınıza ve af dilemenizi ne söyleyebilirim ki? Bence aramızdaki kırgınlıklar bir son bulmalıdır. Filarmoniyle ilişkilerinizin bitmesi eserlerimin yayılması açısından büyük bir engel diye düşünüyorum. Bu nedenle piyano-viyolonsel sanatlarım hızlı bir şekilde basılmalı ve satılmalıdır. Çünkü Almanya’dan yüklü bir sipariş aldım, onları memnun etmek zorundayım”.³⁶

Beethoven yazdığı mektubuna hiçbir cevap alamaması üzerine sonatlarını ünlü nota basımcısı Zimrok’a götürür.

Op.102 4. piyano-viyolonsel sonatı bestecinin tabir-i caizse yaratıcılığının ikinci dönemine denk gelir. Do major sonatının el yazmasındaki “Freie Sonat für

³⁴ G.Kinsky “Das Werk Beethoven’s kitabı sf:283.

³⁵ G.Kinsky “Das Werk Beethoven’s kitabı sf:283.

³⁶ Beethoven’ın Mektupları “2.cilt” sf:424.

Klavir und violoncello”³⁷ yazısı bestecinin geleneksellikten kaçışının bir ifadesidir. Çünkü dönemin geleneğinde her sonatın bir isminin olması gerekliliği vardı. Örnek olarak bestecinin piyano için yazdığı op.101 La major sonatı’nı verebiliriz. Bu sonata verdiği ad “yeni sonat”tır.

Op 102 Domajor Sonat iki bölümden oluşur. Piyano-viyolonsel sanatlarından ilki olan op.5 Fa Major sonatıyla kıyaslamak gerekirse zaman içinde ne kadar da farklı bir üslub ve armonide geçtiği anlaşılır. Buradan da bestecinin yaratıcılık döneminde ne kadar yeni arayışlar içinde olduğunu görürüz.³⁸ Yaşanmış olayların birikimi, psikolojik karmaşıklıklar eserde rastladığımız özellikler arasındadır. Enstrümanların ses genişliklerinin aynı oluşu, Andante’nin Allegro Vivace’nin konularıyla bağdaşması makam ve eksenin değişimiyle esere farklı bir hava katar. Andante eserin kilit noktasıdır. Birinci bölümün düşüncesini etkilemekle kalmaz ayrıca kendisinden sonraki bölümleri de etkiler.

İkinci bölümün Adagio’sunda Andante’nin küçümsenilmeyen ezgileri yer alır. Bu da Allegro Vivace’nin temelini oluşturur.

Sonatin taslağında³⁹ ikinci bölümdeki Andante ve Adagio’nun kodası yoktur. Andante yorumlanırken piyano, dolce-cantabile, teneramento v.b. nüanslar bestecinin özellikle şart koştuğu ifadelerdir. Bu nüanslar özenle çalınmalı ve dikkatli yorumlanmalıdır. Op.69 III. Piyano-viyolonsel sonatında olduğu gibi eser, viyolonsel solosuyla başlar. Viyolonselin titreşim, narin ve sakin bir ifadeye bürünmesi gereklidir. Bu ifade için birkaç farklı parmak numaraları yazılmıştır. Tüm konunun re telinde çalınması çok ilginçtir. Bir pozisyondan diğerine geçiş anlaşılmalıdır. Bu hiç de kolay bir teknik değildir.

Küçük motifler her iki enstrümanın bölümlerinde sırayla boy gösterir. Esas konu cesaretle ve sakin bir tempoda çalınmalıdır. Yardımcı konu şarkı söylercesine akıcı ve ritmiktir. Esas ve yardımcı konu anlam bütünlüğü içerisinde bir solukta çalınmalıdır. Hemen arkasından gelen Meno Mosso esere lirik bir

³⁷ Piyano ve viyolonsel için serbest sonat.

³⁸ N.Nikoloyeva “Sovyet Müziğinde Beethoven ve Romantizm” kitabı yıl. 1960. sf:45.

³⁹ P.Mis’in “Beethoven’ın tarzını yansıtırken çıkan (çıkacak) Problemler” kitabından “Taslakların Önemi” konusu sf:211.

anlam katar. Eserin başındaki Do Major, yerini Mi Minor'e bırakır. 5. ve 13. ölçüler yorumcularca zordur. Benzetmeler, her iki enstrümanın gücü ve bestecinin yorumcudan istedikleri bir hayli dikkat çekicidir. Detaşeler temiz çalınmalı, çok seslilik ön planda tutulmalıdır. Ana konunun düzeni ani gam değişikliğiyle (Re minor-Sibemal Major) bozular. Bu değişim de kodanın üslubunu etkiler. Koda eserin sonunu hazırlayıcının aksine bir sonraki bölümün bağlayıcı teması haline gelir.

Adagio eserin en felsefi noktasıdır. Felsefi anlamı verebilmek için Andante daha farklı yorumlanmalıdır. İlk üç ölçüde piyanoda pedolların az kullanılması adeta org gibi çalınması gereklidir. Ölçülerin en zayıf vurgularında istenen şfortzondolar pedalları kullanarak çalınmalıdır. Bu da eseri yorumlamadaki zorluğu gösterir.

Eseri armonik olarak incelediğimizde 7'li aralıkların bulunduğunu görürüz. Kullanılan rubato ses rengini belirtmeye yardımcıdır. Andante'deki akor çevrimleri sonatın birinci bölümünün ruh halindeki dalgalanmayı andırır. Tempo geçişleri adeta soru – cevap gibidir. Andante'nin sıcaklığı yerini Allegro'nun felsefik düşünceleri yerini Allegro Vivace'nin hareketli finaline bırakır. Bu sonatın bir başka ilginç kısmı da Beethoven'in özellikle belirttiği (metronomlaşmış) ritimlerdir ve bu ritimlerin her biri hızlı bölümler için özel yazılmıştır.(♩=144 ve ♪=120)

Adagio'nun finale geçiş için hazırlık yapması fermato ile gerçekleşir. Buradaki fermato çok uzatılmamalı, triller sakın bir şekilde duyurulmaktadır. Triller zamanından önce bitirilmeli, sanki gün batıyormuşçasına bir izlenim verilerek rahatça Allegro Vivace'ye geçilmelidir.⁴⁰

Ana konunun finalinin teması koroya benzer melodik mırıldanmalarla yükselir. Öte yandan halk dansını andıran yardımcı konu yaklaşırken, piyanonun manâlı kısa ezgileri seslenir.

Finalde her iki enstrüman da eşit olarak seslenmeli, ve giderek güçlenmelidir. Esas ve yardımcı konuların son 4 cümlede birleşip anlam

⁴⁰ K.Flesh “Die Kunst Des Violinspiels” kitabı yıl 1928 Berlin basımı, 2.cilt sf:198.

kazanması esere ayrı bir hava katar. Çok seslilik (polifoni) tüm bölümlerde hâkimiyet kazanır.⁴¹ Final adeta çok seslilikle doludur. Kodadaki ani modülasyonlar (Mibemol major, Fa Major, Re bemol Major). Müziğin tarzını etkiler. Her gam değişikliğinde eserde ayrı bir renk, ayrı bir anlam aranmalıdır. Viyolonselde Con ve senzavibrato bu anlamı yaratmak için kullanılabilir. Eseri yorumlarken her iki enstrüman da dakik olmalı ve her olayı birlikte geliştirmelidirler.

Beethoven'ın getirdiği yenilik psikolojinin müziğe yansımadır. Ondan sonra gelen birçok besteci bu yöntemi kullanmışlardır. (Brahms, Frank, Shostakovich, Prokofiev). Beethoven'ın op.102IV. piyano-viyolonsel sonatının finalinde bu psikolojik hal daha da belirginleşmiştir. (özellikle 13. ve 17. ölçüler) Burada bir füg gibi seslenen ona ve yardımcı konu özenle yorumlanmalıdır. Kodada olaylar bir film şeridi gibi gözümüzün önünden geçer. İçten içe büyüyen zıtlasmalar sanki içsel birer savaş gibidir. Bestecinin burada nüanslarla ruh halini anlatması bir başka deyişle ruh halinin nüanslarla ruh halini anlatması bir başka deyişle ruh halinin nüanslarla betimlemesi ustaca bir düşüncedir. Bu noktada R.Rollan şöyle bir yorumda bulunur: “Buradaki kaderin yakasından yapışıp çekme hevesi tüylerimi ürpertti.”⁴² Onegger ise şöyle demiştir. “Özel bir yöntemle kullanılan basit araçlar daha bir etkileyici oluyor.”⁴³

Aynı zamanlarda yazılan op.102. sonatları (Do Major ve Re Major) içerik ve tarz olarak birbirine zıttır. Akıcı ve ciddidir ve her 3 bölümde de mantık duygulardan önce gelir. Do Major sonatında ise (IV. Piyano-viyolonsel sonatı) tam tersi vardır.

Bestecinin sonatlarındaki Allegro'ların müzikal içeriği ana konuda hareketli ve konserleştirilmiş bir şekilde kendisini gösterir. İlk dört cümledeki aktif ve serbest çizgiler diğer eserlerinde de motifler halinde karşımıza çıkar. (op.36. Re Major 2. senfonisi'nin esas bölümü, op 30 piyano ve keman sonatının birinci bölümünün esas konusu).

⁴¹ A.Alshvang

⁴² R.Rollan'ın “Müzik Tarihi” kitabı cilt 7 sf:142.

⁴³ A. Onegger'in “Besteci L.V. Beethoven” kitabı yıl 1963 sf:85.

Re major piyano-viyolonsel sonatında ezginin hareketli oluşu, esas konunun yapısı, Beethoven'ın hayat dolu günlerinden geriye kalanlardır. Sontanı ilk cümlelerini sert bir üslubla, ritmik ve uzun notalara hakim olarak (♩) yorumlamak gerekir. Bir sonraki 4 cümle ana konuyu yumuşak bir hale getirir. V.V.Protopopov bu konu hakkında şöyle der: “Tam burada Beethoven'ın ana konusundaki kontrastlık varyasyonlarla ortaya çıkıyor.”⁴⁴ Yorumcuların da bu özelliği göz önünde bulundurması gerekir. Bütün Allegro Con Brio süresince bestecinin ritmin değişmesi yönünde bir talimatı yoktur. Bu da ana konunun bütün bölümlerinde müzikal soluğun⁴⁵ saklanması gerektiğini gösterir. Temponun değişmemesi eserin hep aynı şekilde çalınacağı anlamına gelmez. Her iki enstrümanda da melodik cümleler yer alır.

IV. Sonatın 1. bölümünün Allegro Vivace'sinden farkı bağlayıcı ve yardımcı bölümler iç içe olmasından kaynaklanır. Bağlayıcı bölüm tamamlanmadan birden yardımcı bölüme geçilir. Bu geçiş müthiş bir melodik uyum içerisindedir.

Piyanonun bas sesleri ağır çalışı adeta org edasındadır. (La Major) Forşlak'ın dakikliğine dikkat etmek gerekir. Eserin son bölümü yardımcı konudan daha aktiftir. Bu bölümü yorumlarken yüksek enerjili olmak gerekir. Sesler dolgun çıkmalı, sfortzandolar, notalardaki aksentler keskin olmalıdır. Nüansların sık sık değişmesine hazırlıklı olunmalıdır. (12 cümlede 7 kez değişiyor) Yorumcuların aynı zamanda polifeniye de ortaya çıkarmaları gerekir. Burada 36 cümle boyunca enstrümanlar arasında kanon do vardır.

Viyolonselde la ve re tellerinden çınlayıcı bir ses, do telinden ise piyano ses çıkarmak gerekir. Sekvensler burada heyecanlı bir anlam katar. Piyaniste ise onaltılıkların fazla oluşu sebebiyle pedalları fazla kullanmaması tavsiye edilir.

Reprizde zafer kazanma arzusu baş gösterir. Ana konu sıkıştırılarak reprize dahil edilmiştir. Kodanın dramatik bir şekilde çıkışı beklenmedik bir durumdu.

⁴⁴ V.L.Protopopov'un “Beethoven'ın son dönem eserlerindeki sonat formu” kitabı sf:196.

⁴⁵ V.L. Protopopov'un “Beethoven'ın son dönem eserlerindeki sonat formu” kitabı sf:229.

Viyana'da Beethoven'ın yaşadığı evinde 1803-1804 yılları arasında W.Ö.Pleler'in yaptığı resimde besteci modaya uygun, zevkli bir giyim tarzına sahip genç bir adamdır. Zaman uygun olarak ressam O'nu elinde romantik bir manzaranın önünde elinde lirle resmetmiştir. Bestecinin can alıcı bakışları, enerjik duruşu elinin estetikliği dikkat çekiçidir.

Ünlü heykeltıraş Anton Ditrin 1821'de Beethoven mermer bir büst yapmıştır. Bu mermer yüzde bestecinin yaşamış olduğu acılar sıkı sıkı kiltinemiş dudaklardan anlaşılır. Geniş alnın asabi kırışıklığı, akıl, acı ve cesaret bestecinin o günlerde yaşadığı karmaşık duyguların birer ifadesidir.

Sonatın ikinci bölümündeki Adagio Con Molto Sentimento D'affeto, duyguları hapsedme gücüyle dinleyenleri kendisine hayran bırakır. Burada her şey son derece anlamlı ve ciddidir. Birinci kısmın karmaşık 3 hisseli formu koroyu hatırlatır. Mezzo fortinin dakik çalınması çok önemlidir. Bu da viyolonselde senza vibrato ve piyanoda toparlar seslerle ifade edilir Nüansların kararsızlığı esas konunun yorum tarzına beklenmedik anlamlar katar. Ayrı ayrı vurgular dikkate alınmalıdır. Ezginin 6'lı aralık çıkışı (Si bemol-sol) ve 7'li aralık inişi (si bemol-do) esere bir dalgalanma yaratır ve yeni, renkli armoniler ortaya çıkar.

Orta bölümün seyri değişiktir. Bir yanda acılı duygular baş gösterirken diğer yandan da dolce, espressivo baş gösterir. (26. cümle 21.'si) Bu ruh değişimi piyano ve viyolonsel heyecanlı diyalogunu gösterir. Adagio'nun hareketli tekrarı müzikal ifadenin dramatikliğini ortaya çıkarır. Besteci önceliği viyolonsel-vererek geniş felsefi monologlar yakalamıştır. Sürekli ritm değişikliği bestecinin op.67 do minor 5. senfonisindeki gibidir. (♩♩♩ d-♩♩♩=son 19 ölçü).

Sonatın finali şekil ve tarz olarak en iyi örneklerden biridir. Besteci solo performansa değil, beraberliğe önem verir, piyano ve viyolonsel tam bir uyum içinde olmalıdır. Adagio'yu takip eden Allegro'nun 5.cümlesi eserin tamamının dramatikliğinde önemli bir rol oynar. Melodik adımların zincir gibi oluşu her iki enstrümanda da hiç bitmeyecek bir hava yaratır. 5. derecedeki Dominant birden bire Tonik'e bağlanmadan öylece kalıyor. Tonik'e çözülmek yerine susa çözülür.

İşte tam bu noktada başlayan Allegro Fugato; ayrı ayrı bölümlerin iki kat daha hızlı fügen temsil eder. Birinci konusu cesur, hareketli; ikinci konusu ise lirik ve melodiktir. Bu bölümü bir şemayla anlatmak gerekirse 4. bölümde gösterebiliriz:

I. Bölüm ⇒ “A” temasındaki ilave “intermeda” göstergeler

II.Bölüm ⇒ “A” temasının sıkıştırılması.

III.Bölüm ⇒ “A” teması ve “B” temasının ifadesi

IV.Bölüm ⇒ (Final)

“A” temasının her yeni uygulamasında onun intermede (iki perde arası oyun, ara müziği) çalışmasında yorumcular olayın serbest hareketini belirtmelidirler. Markato, aksentlerin doğru uygulaması bu hareketi belirtmekte yeterlidir.

Fügen drametizesinde “B” temasının da önemli bir rolü vardır. Burada yeni bir gelişme ve düşüncelerin radikalleşmesi vardır. Bu da viyolonselde senza vilorato ile sağlanır. Fügen son bölümünde kararsızlığa yer yoktur. Güçlü müzikal akım son cümlelerin zirvesine doğru yönelmiştir.

Ses alanlarının genişliği, nüansların hareketliliği (pp-ff) iki enstrümanın da renklerini ortaya koyar. Her ses kendi rengini takip eder. Her iki enstrüman da trillerin dakikliğine özen göstermelidirler. Piyanoda “B” temasının 4’lü 5’li aralıkları belli edilmelidir.

Final; cümlelerin 4 sesli unisonuyla insan ruhunun muhteşemliğini anlatır. Besteci ilk olarak bu op.59 yöntemi Do Major dörtlüsünde daha sonra da 7. senfonisinde kullanmıştır.

Con. 102 No 1
(1815)

teneramente
p dolce cantabile
Andante

p *dolce*

6

11

17

cresc. *p*

cresc. *p*

21

Musical score for measures 21-23. The system consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff (treble and bass clefs) below. The music features flowing eighth-note passages in the upper staves and a steady eighth-note accompaniment in the lower staves.

24

sempre tenuto

molto dolce

ten. molto dolce

Musical score for measures 24-25. The system consists of three staves. Measure 24 includes the instruction *sempre tenuto*. Measure 25 includes *molto dolce* and *ten. molto dolce*. The music is characterized by a delicate, sustained melodic line in the upper staves and a rhythmic accompaniment in the lower staves.

25

pizz.

arco

Allegro

ff

Musical score for measures 25-28. The system consists of three staves. Measure 25 includes *pizz.* and *arco*. The tempo changes to **Allegro** in measure 26, and the dynamic is *ff*. The music features a rhythmic pattern of eighth notes in the upper staves and a more active accompaniment in the lower staves.

28

vivace (♩ = 144)

fp

Musical score for measures 28-33. The system consists of three staves. The tempo is **vivace** with a metronome marking of 144. The dynamic is *fp*. The music is more rhythmic and energetic, with eighth-note patterns in the upper staves and a driving accompaniment in the lower staves.

34

cresc.

mf

f

sf

Musical score for measures 34-37. The system consists of three staves. The music shows a dynamic crescendo from *mf* to *f* to *sf*. The upper staves have a melodic line with some grace notes, while the lower staves provide a rhythmic accompaniment.

40 *p* *p* *espressivo* *cresc.*

47 *sf* *sf* *sf* *fp* *fp* *fp* *fp*

52 *non legato dimin.* *cresc.* *sf* *fp* *dimin.* *cresc.* *sf*

57 *f* *sf* *fp* *fp* *sf* *sf* *fp* *fp*

61 *dimin.* *dimin.* *dimin.* *dimin.*

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music, each with a bass staff and a grand staff (treble and bass). The first system (measures 40-46) begins with a piano (*p*) dynamic and includes the instruction *espressivo*. The second system (measures 47-51) features a series of *sf* (sforzando) accents followed by *fp* (fortissimo piano) dynamics. The third system (measures 52-56) includes *non legato*, *dimin.* (diminuendo), and *cresc.* (crescendo) markings. The fourth system (measures 57-60) continues with *f* (forte) and *sf* accents. The fifth system (measures 61-66) is characterized by multiple *dimin.* markings across all staves.

69

f risoluto

f risoluto sf

72

p ff p

p ff p

76

pp f fp

pp f fp fp

82

fp fp fp fp fp

87

fp fp fp dimin. pp

fp fp fp dimin. pp

dimin.

96

cresc. *f*

cresc. *f*

97

sf *sf* *sf*

sf *sf* *sf*

102

cresc. *mf* *dim. 3* *poco ritard.*

cresc. *mf* *dim.*

107

p *non legato*

a tempo *Pespressivo*

115

cresc. *sf* *sf* *sf* *sf* *fp*

cresc. *sf* *sf* *sf* *sf* *fp*

120 107

fp *non legato* *dim.* *cresc.*

fp *fp* *dim.* *cresc.*

125

sf *sf* *sf* *fp*

sf *sf* *sf* *fp*

129

fp *dimin.*

fp *dimin.*

134

risolato

f *risolato*

140

p

p

145

f *p*

f *f* *p*

149

cresc. *f*

cresc. *f*

p

Alagio (♩ = 58)

p

2

fp *cresc.*

pp *fp* *cresc.*

4

f *sf* *p cresc.* *f* *sf* *p*

f *sf* *sf* *p* *cresc.* *f* *sf* *p*

5

p cresc.

sf

dimin.

cresc.

f

sf

dimin.

7

p teneramente

tr

P

tr

tr

10

dolce

Tempo d'andante

cresc.

dolce

cresc.

p

13

cresc.

cresc.

15

p dolce

tr

Allegro vivace (♩ = 120)

p dolce

tr

p

end

110

19

p
p dolce

27

p
p

33

p *cresc.* *f*
p *cresc.* *f*

39

fp *fp* *cresc.* *fp*
fp *fp* *cresc.* *fp*

44

fp *cresc.* *fp* *fp*
fp *cresc.* *fp* *fp*

49

cresc. *p*

54

cresc. *cresc.*

60

p *cresc.* *cresc.*

65

f *sf* *sf* *f* *sf* *sf*

70

sf *sf* *sf* *p*

6067

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music, each with a measure number in a box at the beginning. The first system (measures 49-53) features a treble and bass clef with a key signature of two sharps (F# and C#). It includes dynamic markings for *cresc.* and *p*. The second system (measures 54-59) continues the piece with *cresc.* markings. The third system (measures 60-64) shows a transition with *p* and *cresc.* dynamics. The fourth system (measures 65-69) is characterized by *f* and *sf* dynamics. The fifth system (measures 70-74) concludes with *sf* and *p* dynamics. The score is printed on a white background with black ink.

79

p *f* *p* *f*

91

pp *pp* *ten.* *ten.*

96

non legato *cresc. ten.* *non legato* *sf*

101

sf *f*

106

Detailed description: This page of a musical score contains six systems of music, each with a measure number in a box at the beginning. The systems are numbered 79, 91, 96, 101, and 106. Each system consists of three staves: a top staff (likely for a vocal line or a specific instrument), a middle staff (likely for the right hand of a piano), and a bottom staff (likely for the left hand of a piano). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, beams, and slurs. Dynamic markings are present throughout, including *p* (piano), *f* (forte), *pp* (pianissimo), *sf* (sforzando), and *ten.* (tenuto). Performance instructions like *non legato* and *cresc.* (crescendo) are also included. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 4/4.

112

Musical score for measures 112-116. The system consists of three staves: a single bass line at the top, a grand staff (treble and bass) in the middle, and a single bass line at the bottom. The music is in a minor key. The top staff features a melodic line with slurs and accents, marked with *sf*. The middle grand staff has a complex texture with slurs and accents, also marked with *sf*. The bottom staff provides a rhythmic accompaniment with slurs and accents, marked with *sf*.

117

Musical score for measures 117-121. The system consists of three staves: a single bass line at the top, a grand staff (treble and bass) in the middle, and a single bass line at the bottom. The music is in a minor key. The top staff features a melodic line with slurs and accents, marked with *sf* and *dimin.*, ending with *pp*. The middle grand staff has a complex texture with slurs and accents, marked with *sf* and *f*, ending with *dimin.* and *pp*. The bottom staff provides a rhythmic accompaniment with slurs and accents, marked with *sf* and *f*.

122

Musical score for measures 122-128. The system consists of three staves: a single bass line at the top, a grand staff (treble and bass) in the middle, and a single bass line at the bottom. The music is in a minor key. The top staff features a melodic line with slurs and accents, marked with *dimin.* and *p*. The middle grand staff has a complex texture with slurs and accents, marked with *p dolce*. The bottom staff provides a rhythmic accompaniment with slurs and accents, marked with *p*.

129

Musical score for measures 129-134. The system consists of three staves: a single bass line at the top, a grand staff (treble and bass) in the middle, and a single bass line at the bottom. The music is in a minor key. The top staff features a melodic line with slurs and accents, marked with *p*. The middle grand staff has a complex texture with slurs and accents, marked with *p*. The bottom staff provides a rhythmic accompaniment with slurs and accents, marked with *p*.

135

Musical score for measures 135-141. The system consists of three staves: a single bass line at the top, a grand staff (treble and bass) in the middle, and a single bass line at the bottom. The music is in a minor key. The top staff features a melodic line with slurs and accents, marked with *p*, *cresc.*, and *f*. The middle grand staff has a complex texture with slurs and accents, marked with *p*, *cresc.*, and *f*. The bottom staff provides a rhythmic accompaniment with slurs and accents, marked with *p*, *cresc.*, and *f*. A triplet of eighth notes is marked with a '3' above it in the final measure.

143

fp fp cresc fp fp cresc

fp cresc fp fp cresc

This system contains measures 143 to 146. It features three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The music is characterized by dense, rhythmic patterns. Dynamic markings include *fp* (fortissimo piano) and *cresc.* (crescendo).

147

fp fp cresc. p

fp fp cresc. p

This system contains measures 147 to 152. It features a grand staff. The music continues with complex rhythmic textures. Dynamic markings include *fp*, *cresc.*, and *p* (piano).

153

f sf sf

f sf sf

This system contains measures 153 to 159. It features a grand staff. The music is highly rhythmic and dense. Dynamic markings include *f* (forte) and *sf* (sforzando).

160

p p

This system contains measures 160 to 166. It features a grand staff. The music is characterized by sustained chords and rhythmic patterns. Dynamic markings include *p* (piano).

167

cresc. p cresc.

cresc. p cresc.

This system contains measures 167 to 172. It features a grand staff. The music shows a dynamic range from *cresc.* to *p*.

174

f sf sf sf sf

150

sf sf 1 p f p 1

104

f 1 p dolce 1

204

cresc. cresc.

211

p cresc. f

118

219

p cresc.

p cresc.

225

f

p cresc.

p cresc.

231

f

p

tr

236

p

p

tr

243

rit.

f a tempo

f

Allegro con brio

f *sf* *p* *f* *dimin.*

5 *p* *voce* *p*

11 *cresc.* *f* *cresc.* *f* *sf*

14 *sf* *p cresc.* *f* *sf* *p*

6067

This musical score page contains five systems of music, each starting with a measure number in a box: 19, 24, 31, 39, and 44. The music is written for piano and includes various dynamic markings such as *f*, *sf*, *p*, *cresc.*, *fp*, *espressivo*, and *dim.*. It features complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth-note runs, and uses a variety of articulation marks like slurs and accents. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The page number 6067 is printed at the bottom center.

49

Measures 49-53. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff (treble and bass) below. The music features a complex rhythmic pattern with many sixteenth and thirty-second notes. Dynamic markings include *cresc.*, *f*, *dimin.*, *cresc. f*, *f*, and *fp*. There are two first endings and one second ending, both marked with '1.' and '2.' above the notes.

54

Measures 54-59. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music continues with a complex rhythmic pattern. Dynamic markings include *cresc.*, *f*, *fp*, *sf*, *sf*, *p*, *cresc.*, *f*, *p*, *sf*, and *sf*.

60

Measures 60-65. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music features a complex rhythmic pattern. Dynamic markings include *sf*, *sf*, *f*, *sf*, *sf*, *sf*, *sf*, *p*, *sf*, *sf*, *f*, *sf*, *sf*, *sf*, *sf*, *p*, and *p*.

66

Measures 66-72. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music features a complex rhythmic pattern. Dynamic markings include *f*, *sf*, *sf*, *p*, *f*, *sf*, *sf*, *p*, *sf*, *sf*, and *p*.

73

Measures 73-78. The score consists of three staves: a single bass staff at the top and a grand staff below. The music features a complex rhythmic pattern. Dynamic markings include *pp*, *f*, *sf*, *sf*, *p*, *p*, *pp*, *f*, *f*, *sf*, *sf*, and *p*.

This musical score page contains five systems of music, each with a measure number in a box at the beginning of the system. The systems are numbered 81, 97, 90, 94, and 97. The music is written for piano and bass. The first system (81) features dynamic markings of *pp*, *p*, *f*, *sf*, and *sempre f*. The second system (97) features *sf*. The third system (90) features *sf* and *f*. The fourth system (94) features *cresc.* and *f*. The fifth system (97) features *dimin.*, *p*, and *cresc.*. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings.

81

97

90

94

97

6067

102 *f* *fp* *pizz.*

109 *arco*

114 *cresc.* *f* *sf* *sf* *sf*

119 *p* *f* *dimin.*

123 *cresc.* *f* *ff* *sf* *sf*

7, Бетховен. (Клавир)

6067

Detailed description: This page contains the musical score for measures 102 through 123 of Beethoven's Piano Sonata No. 7, Op. 10, No. 3. The score is written for piano and includes a cello/bass line. It features various dynamic markings such as *f* (forte), *fp* (fortissimo piano), *pizz.* (pizzicato), *arco* (arco), *cresc.* (crescendo), *f* (forte), *sf* (sforzando), *p* (piano), and *dimin.* (diminuendo). The music includes complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth-note runs. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The page number 151 is in the top right corner, and the score is identified as '7, Бетховен. (Клавир)' at the bottom left and '6067' at the bottom center.

129

p *pp*

135

sempre pianissimo

138

sempre pp

141

cresc. *f*

144

tr

6067

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music, each with a measure number in a box at the beginning. System 1 (measures 129-134) features a treble clef staff with a melodic line and a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. Dynamics include *p* and *pp*. System 2 (measures 135-137) shows a grand staff with *sempre pianissimo* dynamics. System 3 (measures 138-140) continues the grand staff with *sempre pp* dynamics. System 4 (measures 141-143) includes *cresc.* and *f* dynamics. System 5 (measures 144-146) features a *tr* (trill) marking. The score is in a key with one sharp (F#) and a 3/4 time signature.

mezza voce
Adagio con molto sentimento d'affetto
mezza voce

7 *espressivo*

11 *cresc.* *dimin.* *p*

16 *dimin.* *cresc.*

20 *dimin.* *p*

9*

6067

Detailed description: This is a page of a musical score for voice and piano. The score is written in 2/4 time and begins with the tempo and mood marking 'Adagio con molto sentimento d'affetto'. The initial dynamic is 'mezza voce'. The score is divided into systems, with measure numbers 7, 11, 16, and 20 marked at the beginning of their respective systems. The piano part features complex textures, including triplets and dense chordal accompaniment. Performance markings such as 'espressivo', 'cresc.', and 'dimin.' are used throughout to guide the performer's expression. The page number '9*' is located at the bottom left, and the number '6067' is at the bottom center.

This musical score page contains measures 24 through 38. It features a violin part at the top and a piano accompaniment in the bottom two staves. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The score includes various musical notations such as slurs, trills (tr), triplets (3), and dynamic markings. Performance instructions include *p dolce*, *dolce*, *espressivo*, *cresc.*, *dimin.*, and *p dolce*. Measure numbers 24, 27, 30, 33, and 36 are clearly marked at the beginning of their respective systems.

39

dimin. 3 *p* 3 3 *dolce*

p dolce sempre legato

42

3 *espressivo* 3

45

cresc.

cresc.

48

dimin.

dimin. *pp*

52

pp *pp* *pp*

6067

57 *espressivo*

60 *cresc.*

62 *dimin.* *p*

64

66 *p* *pp* *sempre pp*

p dimin. *pp* *sempre pp*

6067

Detailed description: This page of a musical score contains measures 57 through 68. It is written for piano and features a complex texture with multiple staves. The notation includes various rhythmic patterns, such as triplets and sixteenth-note runs. Dynamic markings are used throughout to indicate changes in volume and expression, including *espressivo*, *cresc.*, *dimin.*, *p*, *pp*, and *sempre pp*. The score is numbered 6067 at the bottom.

71

78

p pp pp sempre pp

p pp pp sempre pp

p *leggeramente* *sempre piano*

Allegro **Allegro fugato**

p *leggeramente*

8

sempre piano

sempre piano

16

sempre piano

sempre piano

6067

22

cresc. *p* *cresc.*

cresc. *p* *cresc.*

sfp *sfp*

29

p *cresc.* *dolce* *sfp*

p *cresc.* *dolce*

37

sfp *sempre piano* *cresc.*

sempre piano *cresc.*

44

f *p*

p *sfp* *sfp*

51

cresc. *f*

cresc.

6067

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music, each with a measure number in a box at the beginning. The first system (measures 22-28) features a piano part with a treble and bass clef and a vocal line. Dynamics include *cresc.*, *p*, and *sfp*. The second system (measures 29-36) continues with dynamics *p*, *cresc.*, *dolce*, and *sfp*. The third system (measures 37-43) is marked *sfp* and *sempre piano*, with *cresc.* markings. The fourth system (measures 44-50) starts with *f* and *p*, followed by *sfp*. The fifth system (measures 51-56) features *cresc.* and *f* dynamics. The page number 6067 is centered at the bottom.

58

65

73

81

89

cresc. *sfp* *sf* *sf* *sf*

cresc. *sf* *sf*

f *f* *f* *f*

8067

Detailed description: This page of a musical score contains five systems of music, numbered 58, 65, 73, 81, and 89. Each system consists of three staves: a top staff (likely for a vocal line or a specific instrument), a middle staff (treble clef), and a bottom staff (bass clef). The music is written in a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. The notation includes various rhythmic values, slurs, and dynamic markings. The dynamics range from *sf* (sforzando) to *f* (forte). In system 81, there are markings for *cresc.* (crescendo) and *sfp* (sforzando piano). The score concludes with the number 8067 at the bottom center.

Musical score for piano and bass, measures 97-125. The score is in a key with two sharps (D major) and a 3/4 time signature. It consists of five systems of staves. The first system (measures 97-103) features a piano part with a melodic line and a bass part with a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *dimin.*, *p*, *pp*, and *sfp*. The second system (measures 104-110) continues the piano part with a melodic line and the bass part with a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *sfp*, *pp*, *sempre pianissimo*, and *pp*. The third system (measures 111-117) features a piano part with a melodic line and a bass part with a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *cresc.*, *sf*, *f*, and *sf*. The fourth system (measures 118-124) features a piano part with a melodic line and a bass part with a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *sf*, *f*, *sf*, and *sf sf sf*. The fifth system (measures 125-131) features a piano part with a melodic line and a bass part with a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *sf*, *sf*, *sf sf*, and *ff*. The number 6067 is printed at the bottom center of the page.

This page of a musical score contains five systems of music, each with a measure number in a box at the beginning of the first staff. The systems are numbered 132, 139, 150, 160, and 171. Each system consists of three staves: a top staff (likely for a vocal line or a specific instrument), a middle grand staff (treble and bass clefs), and a bottom staff (bass clef). The music is written in a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). Various dynamic markings are used throughout, including *sf*, *ff*, *f*, *p*, *pp*, *f diminu.*, *m.d.*, *cresc.*, and *f p.*. The notation includes complex rhythmic patterns, slurs, and ties. A small asterisk is visible in the bottom staff of system 139.

This musical score consists of four systems, each with three staves: a bass staff, a grand staff (treble and bass), and a separate bass staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4.

- System 1 (Measures 181-187):** Starts with measure 181. The bass staff has a *cresc.* marking. The grand staff has *cresc.* markings. The system ends with *ff* and *sf* dynamics.
- System 2 (Measures 188-193):** Starts with measure 188. The grand staff has *sf* markings. The system ends with *sf* dynamics.
- System 3 (Measures 194-199):** Starts with measure 194. The grand staff has *dimin.* markings. The system ends with *p* dynamics.
- System 4 (Measures 200-206):** Starts with measure 200. The grand staff has *dimin.* markings. The system ends with *pp* and *cresc.* markings.

At the bottom center of the page, the number 6067 is printed.

212

f *dimin.*

f *dimin.*

p

218

p

cresc.

cresc.

224

f

sf

f

sf

sf

f

sf

230

sf

ff

sf

sempre ff

sempre ff

236

6027

Detailed description: This page of a musical score, numbered 163, contains measures 212 through 238. The music is written for piano in a key with two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. The score is organized into five systems, each with a measure number in a box at the beginning. The first system (measures 212-217) features a piano introduction with a dynamic of *p* and a *f* *dimin.* marking. The second system (measures 218-223) includes a piano (*p*) and a crescendo (*cresc.*) marking. The third system (measures 224-229) shows a progression of dynamics from *f* to *sf*. The fourth system (measures 230-235) features a *sempre ff* (fortissimo) marking. The fifth system (measures 236-238) continues the *sempre ff* dynamic. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

SONUÇ

Bu tezde Klasik Dönemin ünlü Alman bestecisi olan Beethoven'ın yaşadığı dönemin özellikleri hayatı ve viyolonsel için yazdığı sonatların analizleri elde edilen bulgularla kişisel olarak yorumlanmıştır.

Beethoven yazdığı eserlerinde hem klasik hem de romantik dönemin müzik özelliklerinden yararlanmışır. Bunun nedeni yaşadığı dönemin hem klasik hem de romantik döneme rastlamasıdır. Beethoven'ın viyolonsel için yazdığı sonatlarında güçlü armoni, kontrapunkt ve tezat oluşturacak düzenlenmiş nüanslarla virtüözlüğün ön planda tutulduğu bir müzik yaratmıştır.

Beethoven'ın bu özelliği aynı zamanda değişik enstrümanlar hakkındaki engin bilgisini de göstermektedir. Bu yüzden Beethoven'ın Viyolonsel sonatları bu araştırmada form, armoni, tonalite bakımından incelenmiştir.

Sonuç olarak Beethoven'i, onun müziğini özellikle viyolonsel için yazdığı sonatlarını anlamak ve daha iyi icra edebilmek için yaşadığı devir özelliklerini ve onun stilini daha iyi incelemek gerekmektedir. Bu sayede bu sonatların icrasında gerek karakter, gerekse yorum ve teknik açıdan karşılaşılabilecek zorluklar çözümlenebilmektedir.

Kaynaklar

1-AKTÜZE İ., Müziği anlamak ANSİKLOPEDİK MÜZİK SÖZLÜĞÜ, Kasım(2003), Pan Yayıncılık.

2-ANABRİTANİCA-Hürriyet Ofset Matbacılık, İstanbul.

3-GAİDAMOVİC T. Beethoven'in viyolonsel sonatları Moskova Müzik Yayınları. (1981).

4-SAY A. (1977), Müzik Tarihi, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

<http://www.beethovenlives.net/eserleri.html>.